

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

21. årg.
NOV/DEC 1979

6

Abonnement
1979: Kr. 65,-

Skandinavisk UFO Information

SUFOf er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOf ledes af Repræsentantskabet

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOf og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

ABONNEMENT bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingent (d.kr. 75,00 for året 1980) til Regnskabskontorets giro nr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

INDEHOLDER bl. a.:

Kære læser! (leder)	227
Mystisk nedfald	230
Isklump på afveje	233
Første Internationale London UFO-Kongres	237
UFO-rapporter, Danmark	243
Rapporter fra Norge	247
En »mænd i sort«-sag, (2. del)	253
Fysiske påvirkninger fra UFOer	257
Teorier og Tanker	258
Fremmed rumskib i bane om Jorden? ...	259
SUFOfs nye ledelse	261
Falsknerier	264
Meteoritterne — en Guds gave	265
UFO-materialer til ønskesedlen	267

Repræsentantskabet - UFO-NYT

Ekspedition og regnskab:

Skandinavisk UFO Information - SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Giro: 9 11 77 25.

SUFOfs formand: Flemming Ahrenkiel, Holmevænge 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.

Næstformand, Datakonsulent: Per Andersen, Lottesvej 15 st., 8220 Brabrand, tlf. (06) 25 52 56.

Næstformand, Informationsafdeling: Peter A. Hansen, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Ansvar. redaktør: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Godsbanegade 13, 1. tv., 1722 Kbh. V, tlf. (01) 23 02 57.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

Ekspeditionssekretær: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

SUFOfs Duplikat: Carsten Jørgensen, Vænget 2, Harrested, 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 44 15.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen, Bakkehøve 8, 2970 Hørsholm.

SUFOfs Rapportcentral: Ejner Nielsen, Konvalvej 1, 4600 Køge, tlf. (03) 65 57 95.

SUFOfs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv., 8000 Århus C, tlf. (06) 19 88 90.

FOTA - Forskningsteknisk afdeling: Bent Aalberg, Flintemosevej 19, 4731 Brandelev.

SUFOfs Arkiv og Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

SUFOfs Skandinavienkontakt: Carsten Hedegaard Pedersen, Fasanvænget 429, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 24 32 97.

SUFOfs Foredragsafdeling: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35a, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOfs Efterforskningsafdeling, Repræsentant for Lolland Falster: Ole Henningsen, Duedgård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

Repræsentanter for København: Inge og Hans Voigt, Lyngen 17 B, 2800 Lyngby, tlf. (02) 88 92 32.

Repræsentant for Vestsjælland: Jens Mikkelsen, Brovej 2, Slots Bjergby pr. 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 41 74.

Repræsentant for Fyn: Jens Henrik Glinthorg, Skibhusvej 61 B, 5000 Odense C, tlf. (09) 11 91 58.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Absalongade 3 st. tv., 9000 Aalborg, tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Jesper Sand Damtoft, Fuglesangs Allé 24, 8210 Århus V, tlf. (06) 15 64 34.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området): Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia, tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Sønderjylland: Ole Christensen, Hesselødem 32, 6200 Åbenrå, tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentant fo: Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26. Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen. SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

Kære læser!

SUFOI er en forening med medlemmer (læserne) og en bestyrelse (repræsentantskabet). Det kan måske synes mærkeligt at nævne det her, når det står klart og tydeligt på inder-siden af omslaget, men jeg har tre gode grunde til at nævne det også her.

Grund nummer et: Jeg selv og flere andre i repræsentantskabet kommer gang på gang ud for, at personer, når de henvender sig i et eller andet SUFOI-ærinde, glade fortæller, at de »er med i det her UFO« eller at de »er medlemmer af foreningen UFO« — og det er endda ikke altid at folk er klare over, om det overhovedet er SUFOI de er medlem af! Et sådant ukendskab er selvfølgelig beklageligt, og vi har grebet i vor egen barm og erkendt, at vi nok har noget af skylden selv. Vi har ikke været flinke til at informere om foreningsarbejdet; vi har haft for travlt med at bringe resultaterne af vort rapportarbejde, og vi har også haft en anden god undskyldning; Mange af læserne er faktisk ret så ligeglade med, hvad der foregår i foreningen, bare de får deres blad ind gennem brevsprækken 6 gange om året, og helst til tiden! Derfor har vi besluttet at være lidt mere oplysende, og det vil ske i form af en leder i de kommende numre i UFO-NYT, med personlige kommentarer og oplysninger om store og små begivenheder i foreningen.

Min anden gode grund er den, som vor opmærksomme læser allerede har opdaget: Der er foretaget en del ændringer i listen over repræsentantskabsmedlemmerne. Nye er kommet til, og der er rokeret på »stillingsbetegnelserne« — det er udtryk for, at SUFOI har været inde i en arbejdsmæssig krise og er kommet over den. Om vi så er kommet vel

over den vil tiden vise, men vi er i hvert fald sikre på, at UFO-NYT fortsætter med at udkomme, og det daglige arbejde med rapportbehandling og oplysningsvirksomhed fortsætter også. Der er fra tidligere »tradition« for, at nogle udspreder rygter om skjulte magtkampe, og om personer som er »blevet gået«, så snart der sker ændringer i SUFOIs ledelse, og sådanne rygter undgår vi jo nok heller ikke denne gang; men måske ville det klare begreberne en smule her at fortælle, hvad der faktisk er sket. SUFOIs repræsentantskab er selvsupplerende, og det vil det fortsat være. Det lyder væmmeligt udemokratisk, og det er det skam også, men det er til gengæld effektivt; det betyder nemlig, at foreningens ansigt udadtil bliver mere ensartet, og samtidig er det kun de mest arbejdsomme og interesserede, som leder foreningen. Til at varetage den daglige forretningsgang var der tidligere et forretningsudvalg bestående af 6 repræsentantskabsmedlemmer og formanden, men det har i de sidste par år været umuligt at besætte alle pladser. Dermed er arbejdsbyrden for de resterende blevet større, og vi har været inde i en ond cirkel, hvor det så har været endnu sværere at få nogen til at påtage sig arbejdet i forretningsudvalget. På repræsentantskabsmødet i marts 1979 stod det klart for de fleste af de tilstedeværende, at der skulle en ændring til, hvis foreningen skulle kunne fortsætte. I tiden frem til det repræsentantskabsmøde som afholdtes i week-end'en 21.—23. september blev der så udarbejdet en del forslag til en ny foreningsstruktur, og her er resultatet:

SUFOLs »øverste myndighed« er stadig repræsentantskabet, som mødes halvårligt,

BEMÆRK GIROKORTET!

Ved en beklagelig fejl er abonnementsprisen for 1980 ikke kommet med på det tilsendte girokort. — Vi beder Dem selv notere nedennævnte priser og undskylder vor forglemmelse.

Abonnement UFO-NYT
kr. 75,-

Fællesabonnement UFO-NYT og Det Ukendte
kr. 125,-

De fremmødte ved SUFOIs repræsentantskabsmøde 21.—23. september 1979.

Forrest fra venstre: Ole Christensen, Ole J. Knudsen, Frank Lerbæk, Jytte Pedersen, X. P. Madsen, Niels Krag. — Anden række: Inge Voigt, Hans Voigt, Henrik Pedersen, Flemming Ahrenkiel, Per Andersen, Peter A. Hansen, Carsten Hedegaard Petersen. — Bagest: Torben Birkeholm, Jens-Henrik Gliintborg, Jesper Sand Damtoft, Ole Henningsen, Erling Jensen, Bent Eriksen og Carsten Jørgensen.

men vi har nu indført tre hovedgrupper (se skema) som samarbejder om fælles projekter. De tre grupper styres af hver sin leder med ansvar for økonomi og styring indenfor gruppen. Lederne står desuden for kommunikationen grupperne imellem. Af praktiske grunde kalder vi den ene af disse ledere formand, og de to andre betegnes næstformænd. Det er så vort håb, at de mere fordelte, og dermed mindre tyngende arbejdsopgaver vil bevirke, at foreningen kan ledes mere effektivt, og at også lederne får tid til andet end at være ledere. Der har således været tale om nærmest det modsatte af en magtkamp: Arbejdsopgaverne er skåret så tilpas ned, at lige netop de tre, som var mest bekymrede for foreningens fremtid, tilbød at tage en lederpost. Medlemmerne vil i øvrigt

næppe komme til at mærke nogen forskel fra tidligere. Vi præsenterer formanden og de to næstformænd et andet sted her i bladet.

Den tredje gode grund til at gøre opmærksom på, at SUFOI er en forening, er nok så aktuel: Vi véd, at de fleste ved årsskiftet forny deres medlemsskab med glæde, og at mange i hvert fald gør det uden større betænkelighed. Disse medlemmer er vort eksistensgrundlag, og vi véd, at UFO-NYTs læsere er meget trofaste; men vi véd også, at der er for få! SUFOI har *ikke* økonomiske vanskeligheder, men vi svømmer sandelig heller ikke i penge. Foreningen har ikke andre indtægtskilder end UFO-NYT abonnementerne og salg af bøger og lignende til medlemmerne, og vi har mange vigtige projekter, som vi

Ny struktur for SUFOI		
Forskningsgruppe	Kontaktgruppe	Formandsgruppe
Gruppeleder: Per Andersen	Gruppeleder: Peter A. Hansen	Gruppeleder: Flemming Ahrenkiel
Alarmcentralen Rapportcentralen Projekt UFODATA FOTA Efterforskningsafdeling Udklipscentral, Arkiv	Skandinavisk kontakt Udlandskontakt i øvrigt Foredragsafdeling Pressekontakt Kontakt til off. myndigheder Områdelederne	UFO-NYT redaktion Newsletter redaktion Regnskabsafdeling Distributionsafdeling Sekretariat Duplik

gerne ville i gang med, men som vi ikke har råd til. Derfor vil jeg bede de af læserne, som egentlig havde bestemt sig til at opsigge abonnementet fra årsskiftet, om at overveje situationen én gang til. Husk at med det forholdsvis ringe beløb, som abonnementsprisen på UFO-NYT er, gør De det muligt for SUFOI som den eneste forening i Danmark at forske seriøst og videnskabeligt i UFO-

fænomenerne. Vi spilder ikke tid og spaltepads på spændende sensationsartikler om helsekost, drømmetydning og rumprofeter. Vi sætter hele vores styrke ind på at forske i ét emne: UFOerne — og det er SUFOIs videnskabelige arbejdsmetoder, som er vejen frem.

Men vi har brug for Deres støtte, også til næste år!

Ole J. Knudsen

NYUDGIVELSE FRA SUFOI

SUFOI udgiver nu følgende rapport:

Per Andersen: Projekt UFODATA — Et System til Elektronisk Databehandling af UFO/IFO Rapporter.

Rapporten er en lettere revideret udgave af det foredrag Per Andersen holdt den 27. august 1979 på den Første Internationale London UFO-Kongres. Den omhandler SUFOIs projekt til elektronisk databehandling af rapporter og problemerne omkring det internationale samarbejde på dette område.

Læs om arbejdet med den videnskabelige udforskning af UFO-sagen . . .

Læs om Projekt UFODATA . . .

Køb rapporten!

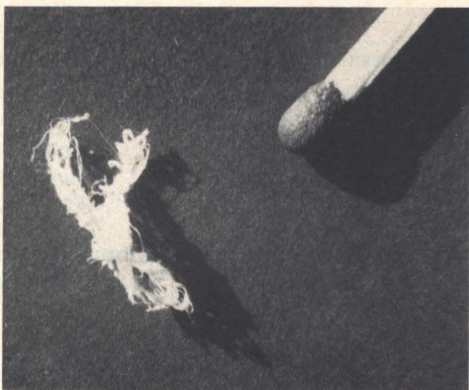
Ca. 35 sider duplikeret — illustreret. Pris kun kr. 7,50.

Rapporten bestilles lettest ved at indbetale beløbet + kr. 5,00 (ekspedition/porto), i alt kr. 12,50 til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »Projekt UFODATA rapport« på modtagerdelen.

Mystisk nedfald

over Vestjylland

Her ses en prøve af materialet. Denne prøve blev opsamlet i Stauning Lufthavn og undersøgt på Århus Universitet.

Af Per Andersen

Hændelsen

Det er en søndag i september. Nærmere bestemt søndag den 30. september 1979. Vi befinder os i Vestjylland — nær vestkysten i området ved Ringkøbing Fjord, Ringkøbing, Skjern og Stavning Lufthavn. Befolkningen undres!

Overalt drysser der en mystisk og mærkelig substans ned fra himlen! Det beskrives som et klæbrigt materiale i retning af de Candyfloss'er man kan købe i omrejsende tivolier. Det er lette og tynde tråde, som klæber sig sammen i lange trævler. Substansen er hvid. Størrelsen varierer meget — helt fra ganske små stykker til bundter på op til fodbold-størrelse. Det bliver fortalt, at det mystiske stof fordamper i løbet af kort tid — og at det også er observeret som rød substans.

Mange mennesker er alarmeret over dette nedfald, politiet bliver kontaktet, men heller ikke her kan man give nogen umiddelbar forklaring på nedfaldet.

Hvad er dette mystiske stof? Er det edderkoppespind (Vestkysten, 1. okt.)? Radarforstyrrende materiale (Jyllands-Posten, 1. okt.)? Fra en hedebrand i Jylland (Politiken, 1. okt.)? Fra et olieudslip i Venezuela (Politiken, 1. okt.)? Eller er det den underlige substans, der er rapporteret i forbindelse med UFO-observationer i udlandet?

Undersøgelsen

SUFOI blev først underrettet om nedfaldet sent søndag aften, idet en journalist fra Jyllands-Posten ringede til undertegnede. Da der tilsyneladende ikke var observeret noget objekt i forbindelse med nedfaldet, var min første bestræbelse at få et overblik over situationen, og at få fat i nogle prøver af stoffet til analyse.

Det viste sig, at nedfaldet var observeret i store områder af Vestjylland i tidsrummet fra kl. ca. 15.00 til ca. 18.00. Da jeg over telefonen snakkede med den person, der til bl.a. politiet i Ringkøbing havde fortalt, at stoffet fordampede, viste det sig, at dette ikke var korrekt. Han havde nogle prøver af stoffet stående, og disse var uændrede efter flere timers forløb. Det han mente med »fordampede« viste sig snarere at være, at stoffet smuldrede imellem fingrene på ham. Det var ikke muligt at finde nogen person, der kunne beskrive stoffet som rødt.

Det lykkedes SUFOI at få fat i nogle prøver af stoffet søndag aften. Politiet i Ringkøbing sendte en prøve til SUFOI og en prøve til Civilforsvaret til undersøgelse. Disse prøver var opsamlet i Stavning Lufthavn. Ydermere tog Holger Andersen, Vildbjerg, ud søndag aften og samlede en prøve til os.

Undersøgelserne af disse prøver gav et klart billede af stoffets herkomst. En zoolog

Et nærbillede af spindelvævs-prøven.

ved Århus Universitet med speciale i edderkopper, udtalte efter en undersøgelse, at det efter hans overbevisning var edderkoppespind. Det lignede præcis andre kendte forekomster af spindelvæv, og samtidig var både årstiden og vejret ideelt til det fænomen, der kendes under betegnelsen »flyvende sommer«.

Flyvende sommer er spindelvæv, som stammer fra visse arter edderkopper. Når disse edderkopper skal danne nye kolonier, svæver de på deres spind med vinden. Spindet falder så — ofte efter lang tids svæven — til jorden. Nedfaldet var, udtalte zoologen, flyvende sommer, omend i forholdsvis stor mængde.

Civilforsvarets Analytisk-kemiske Laboratorium i København foretog parallelt med SUFOI analyser af stoffet. Deres analyser viste, at stoffet bestod af dyrisk protein. Hver tråd bestod af 6—8 enkelt-tråde, og dette bekræftede yderligere, at der var tale om materiale fra insekter eller lignende.

Endvidere viste det sig, at der faktisk var personer, der havde observeret edderkopper i forbindelse med nedfaldet.

Konklusion

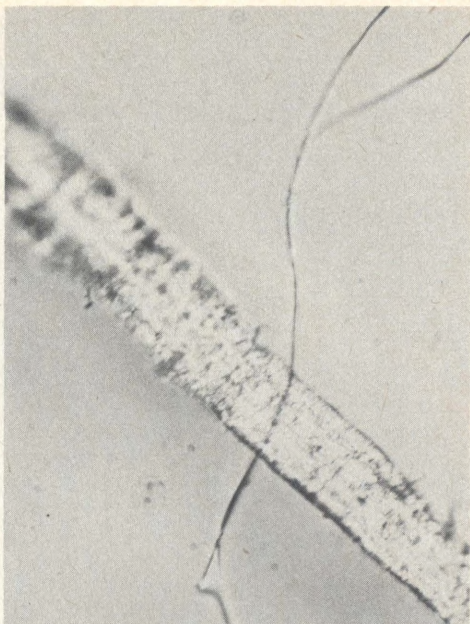
Nedfaldet var et hvidt, bestandigt materiale. Der blev observeret edderkopper i forbindelse med nedfaldet. Årstiden og vejret var ideelt til nedfald af edderkoppespind, kaldet »flyvende sommer«. Analyser i København og Århus viste klart, at der var tale om dyrisk protein, og at stoffet i øvrigt ikke viste tegn på ikke at være spindelvæv.

De oplysninger, SUFOI modtog om observationer af flyvende objekter den pågældende dag, drejede sig enten om observationer, der tidsmæssigt og geografisk lå uden for de angivne data, eller det drejede sig om observationer af fænomener, der kunne opklares som kendte, naturlige fænomener.

Den 5. oktober konkluderede SUFOI og Civilforsvarets Analytisk-kemiske Laboratorium derfor, at der var tale om nedfald af edderkoppespind.

Pressen

Fredag den 5. oktober havde Politiken en kort notits på forsiden om spindelvævs-sagen. Jeg citerer: »OPKLARING PÅ NEDFALD. Det

Et mikro-fotografi af spindelvævs-prøven. Billedet viser en enkelt tråd i spindelvævet.

spindelvævsagtige nedfald, som blev konstateret mange steder i Jylland i sidste uge, er enten sløringsmidler fra militærfly eller rester fra en stor oliebrand i Duisburg i Vesttyskland!! Hvordan kan Politiken skrive, at nedfaldet er opklaret, når man ikke engang ved, om det er den ene eller den anden af to så distinkte muligheder? Hvor får Politiken sådanne oplysninger fra? I hvert fald ikke fra SUFOI! Hvorfor figurerer der i en sag som denne altid så uvederhæftige oplysninger i dagspressen?

Et andet eksempel. B.T. skrev den 2. oktober: »Vi får noget af stoffet til undersøgelse i dag, tirsdag, oplyser lederen af UFO-Information (SUFOI, P.A.) i Århus, Ole Knudsen. På grundlag af de beskrivelser, UFO-Information har modtaget, er man ikke i tvivl om, at det må være spindelvæv«. DETTE HAR OLE KNUDSEN IKKE UDTALT TIL B.T. PÅ DET PÅGÆLDENDE TIDSPUNKT! Han udtalte derimod, at så længe vi ikke havde fået prøven og havde fået denne undersøgt, kun-

ne vi *ikke* udtale os med sikkerhed om, hvad nedfaldet var. Men der er en *mulighed* for, at det *kunne* være spindelvæv!

Først fredag den 5. oktober, da analyse-resultaterne forelå, og en konklusion var foretaget, udtalte SUFOI med sikkerhed til pressen, at det drejede sig om nedfald af spindelvæv.

Denne forvrængning i pressen af de faktiske omstændigheder er særdeles sørgelig. Det er ikke mindst sørgeligt, eftersom visse UFO-kredse i Danmark hæfter tillid til sådanne oplysninger i dagspressen. Og det er ikke usandsynligt, at man i den kommende tid i diverse UFO-tidsskrifter kan læse, »at SUFOI igen har udtalt sig uden at have undersøgt sagen«, »at eksperterne er særdeles uenige om, hvad nedfaldet er, og at det derfor sikkert

er et særdeles mystisk materiale«, og andre angreb på SUFOI, der udelukkende bygger på misinformationer fra dagspressen og en forhåndsindstilling om, at SUFOI ikke er i stand til at udføre et rimeligt undersøgelsesarbejde.

Dette er ikke bare i modstrid med de faktiske data, men også særdeles ironisk, eftersom de samme kredse bestemt ikke har for vane at udføre sådanne undersøgelser selv!

Afslutning

Undersøgelserne i denne sag blev foretaget af Ole J. Knudsen, Per Andersen og Civilforsvarets Analytisk-kemiske Laboratorium, med venlig hjælp fra politiet i Ringkøbing, Århus Universitet og flere journalister.

Per Andersen

Isklump på afveje

Af Torben Birkeholm

Lørdag den 18. august 1979 skinnede solen fra en skyfri himmel. I Redsø ved Hobro nød Ellen Nørgård og hendes søn det dejlige vejr i haven, der ligger på en lille sydvendt skråning.

Kort før middag hørtes pludselig en susende lyd, og noget styrtede med et kraftigt bump ned i urtehaven, få meter fra de to, der skyndsomt gik i dækning af frygt for yderligere »bombardement«. Da de igen vovede sig frem, fandt de en stor isklump i et fire-fem centimeter dybt hul mellem gulerødderne. Hullet var nærmest trekantet og målte ca. 30 × 27 × 18 cm. Klumpen var gået i tre stykker ved nedslaget. Den bestod af en forholdsvis porøs is, og vægten blev anslået til ca. to kilo.

Isen blev straks opsamlet og gemt i fryseren hos familien Nørgård. Senere kontaktede man pressen, der bl.a. henvendte sig til flyvevejrtjenesten i et forsøg på at opklare sagen. Her afviste man dog en meteorologisk forklaring på fænomenet, grundet det gode vejr. Hverken fru Nørgård eller søn-

nen havde hørt eller set flyvemaskiner i forbindelse med den chokerende hændelse, og heller ikke flyveleder Knud Johansen fra Aalborg Lufthavn troede på et fly som årsag. Han udtalte til Aalborg Stiftstidende (1), at det for ham var en gåde, hvorfra isklumpen var kommet. Flyvelederen anførte, at højt-flyvende maskiner har defrost-anlæg, der hindrer isdannelse, og at det jo er strengt forbudt at smide noget ud fra et fly.

Presseomtalen medførte, at tre andre beboere i området meldte om lignende oplevelser på samme tidspunkt. Nogle formodede isklumper blev set falde ned i henholdsvis en roemark og en kornmark ca. to kilometer sydøst for det sted, hvor fru Nørgård fandt isklumpen. Trods grundige eftersøgninger lykkedes det dog ikke at finde spor af de nedfaldne genstande.

Mange teorier om oprindelsen af fænomenet blev fremsat, men et forslag om at de to sovjetiske kosmonauter i Saljut 6 skulle have tabt noget (!), blev dog afvist af ingeniør

Rye Nielsen fra observatoriet for rumforskning i Rude Skov.

På det tidspunkt havde SUFOI, ved under tegnede, blandet sig i debatten. Jeg tilbød at forestå en nærmere undersøgelse af isklumpen, ligesom jeg kunne henvise til et lignende tilfælde fra 11. november 1965, der er beskrevet i SUFOIs arkiver: To smådrøge fra Tølløse hørte en susende lyd og nåede at komme væk, før en isklump styrtede ned i en kælderhals tæt ved og gik i stykker. Vægten af den samlede ismasse blev anslået til omkring seks kilo! Luftfartsdirektoratet foretog en kemisk analyse, der viste at isen bestod af urin og desinfektionsvæske. Man konkluderede, at isklumpen var kommet fra et utæt fly-toilet.

Aalborg Stiftstidende bragte historien om nedfaldet ved Redsø på forsiden den 21. august 1979. Flere læsere, deriblandt under tegnede, gjorde opmærksom på en notits på bagsiden af samme udgave af bladet under overskriften 'Utætte fly-toiletter en trussel'. Her berettes om en rapport fra det canadiske transportministerium, der beskriver hvordan isblokke fra fly-toiletter har knust taget på et hus, beskadiget en bil og nær ramt en mand! Ministeriet overvejer at indføre bøder for luftfartsselskaber og private flyejere, hvis fly taber disse isblokke over beboede områder.

I faglitteraturen (2) findes andre eksempler beskrevet: Den 13. december 1973 gennembrød en isklump taget på huset hos et ægtepar i Florida, USA. Isen smadrede en kaffekop og et armbåndsur, inden den ramte gulvet og gik i stykker. Ud over flere mindre stykker, blev en klump på ca. fem kilo opsamlet og gemt. En analyse blev foretaget, og efter et større detektivarbejde nåede man frem til, at et fly måtte være årsagen. Det havde sandsynligvis opsamlet noget søle på en startbane i det nordlige USA. Dette var frosset i stor højde, og isklumpen faldt så af, da maskinen gik ned i varmere luftlag over Florida.

Tidligere var en anden isklump blevet analyseret efter nedfald i Sydafrika. Man fandt spor af te, kaffe og opvaskemiddel i isen, og det viste sig, at den stammede fra køkkenvasken i et passagerfly, der havde passeret

stedet. Et defekt varmelegeme var skyld i dannelsen af en isklump.

Bl.a. på baggrund af disse oplysninger blev det besluttet at lade isklumpen fra Redsø analyseres, og en vandprøve blev tilsendt kemi-ingeniør Ole Nørgård, Holstebro. Analysen viste følgende indhold:

Nitrat: 7,5 mg/l
Fosfat: 0,05 mg/l
Klorid: 20 mg/l
Ammonium: 0,24 mg/l
PH-værdi: 7,4. Hårdhedsgrad: 2,8

Ole Nørgård konkluderer, at isklumpen er af postevand (og ikke f.eks. regnvand). Hårdhedsgraden er usædvanlig lav, og kemiingeniør Nørgård mener derfor, at vandet muligvis kan komme fra et andet land, f.eks. Norge, der har blødt vand.

Isklumpen kan altså tænkes at være kommet fra et fly, der har passeret Redsø ved Hobro med en utæt, lækkende vandtank. Udsivende vand kan have dannet en isklump, der så kan være løst ved nedstigning fra kolde til varmere luftlag.

Det er nærliggende at antage, at isklumpen fra Redsø og de formodede isklumper, der blev set falde ned et par kilometer derfra, stammer fra det samme fly. Vidnerne, der så en isklump styrte ned i en roemark, hævder, at denne helt sikkert kom fra sydøst, og en linie trukket fra dette sted til nedfaldsstedet hos familien Nørgård angiver også denne retning. Man kunne derfor tænke sig, at flyet har fulgt en nordvestlig kurs (imod dette taler netop det forhold, at en isklump blev set falde i en tydelig vinkel fra sydøst. Hvis den formodede isklump kom fra et højtgående fly, ville den følge en ballistisk bane og dermed falde lodret det sidste stykke).

Højtgående fly er sædvanligvis henvist til at holde sig inden for ca. 18 km brede luftkorridorer, og en af disse »luftens landeveje« passerer netop Hobro-egnen, men i retningen nordøst-sydvest. I nogle tilfælde kan flyene dog få tilladelse til at følge en mere direkte rute til et bestemmelsessted, og derved

Fru Ellen Nørgård med isklumpen →

Isklump faldt ned fra himlen

Af
ESBEN HOLLERUP
En stor isklump er
til den helt
hos

...forvidt den omtalte isklump har været så stor som en fodbold, tvivler jeg dog på - de er almindeligvis på størrelse med en knytnæve, siger Rye Nielsen.

UFO-kredse vil undersøge fænomenet

Meget tyder imidlertid på, at isklumperne alligevel

...var man fortæller Torben Birkeholm. Her blev der også foretaget analyse af klumpen, og der viste sig at være rester af kaffe og te. I dette tilfælde stammede klumpen fra en utæt køkkenvask i en flyvehol.

Han oplyser, at man i UFO-kredse er meget interesseret i at få fænomenet undersøgt til bunds. Der er nemlig også nogle, som har opstillet teo-

...at isklumpen var maskine

... sandsynligt at ned fra

ISKLUMP FALDT NED

HOLLERUP
ldt ikke blot en, men
ved Redsø lørde
-ådet oplevede
tidsp

(Fortsat fra forsiden)

når en vildand var skudt og var på vej mod jorden. Isklumpen landede i urtehaven, og vi blev så forskrækkede, at vi smuttede ind under et halvt tag af frygt for, at der kom flere mystiske ting fra luften. fortæller Ellen Nørgaard. Ved nedslaget gik isklumpen i tre dele, og Ellen og Jørgen Nørgaard puttede dem i fryseren for at putte

Isklump var postevand

flyve uden for eller på tværs af en korridor.
Selv om ingen har bemærket et fly på tidspunktet for nedfaldet, kan dette udmærket forklares. Hvis ikke en refleks eller en såkaldt kondensstribe røber det, skal man være heldig at opdage et højtgående fly. Vinden kan bære lyden bort fra stedet, ligesom afstand og evt. baggrundsstøj har betydning.
Endelig skal man tænke på, at et objekt, der falder ned f.eks. fra otte kilometers højde, kan være flere minutter om at nå jorden, og et fly, der bevæger sig med en hastighed af f.eks. 800 km/t vil være et godt stykke fra nedslagsstedet, inden objektet når jorden.

Familien Nørgård har venligst overdraget resterne af isklumpen til SUFOI, og den vil blive opbevaret med henblik på evt. yderligere undersøgelser. Skulle der i øvrigt dukke nye oplysninger op i sagen, vil UFO-NYTS læsere blive orienteret herom.

Torben Birkeholm

Referencer:
(1) Aalborg Stiftstidende, den 21. aug. 1979.
(2) William R. Corliss: Handbook of unusual natural phenomena. The Sourcebook Project, 1977.

Første Internationale London UFO-Kongres

1. del

26.—27. august 1979

Af Per Andersen

I dagene søndag—mandag den 26.—27. august 1979 blev der i London afholdt en stor international UFO-kongres. Undertegnede og en god bekendt af mig repræsenterede Skandinavisk UFO Information på denne kongres. Her i UFO-NYT vil vi bringe to artikler om kongressen. Den første artikel — som altså forefindes i dette nummer — vil uformelt beskrive forberedelserne til kongressen, selve kongressen og nogle af de mange ting, der skete under kongressen. Anden artikel (anden del) vil komme ind på de mere konkrete resultater, der blev opnået på kongressen — herunder nedsættelsen af den provisoriske internationale komité.

Forberedelser

I april 1979 blev jeg kontaktet af Anthony Pace fra BUFORA (British UFO Research Association). BUFORA er den engelske UFO-organisation, der stod som arrangør af UFO-kongressen, og Anthony Pace er leder af BUFORAs forskningsgruppe og redaktør af bladet »Journal of Transient Aerial Phenomena«. Han fortalte mig, hvor langt man var med planerne for kongressen, og foreslog mig at holde et foredrag derovre. Næsten samtidig blev jeg kontaktet af Peter A. Hill, ligeledes fra BUFORA. Han fortalte mig, at man planlagde at afholde en arbejdsgruppe under kongressen, med det formål at nå frem til nogle internationale regler for terminologi, definitioner og klassificeringer (1) af UFO-rapporter, og han foreslog mig at deltage i denne arbejdsgruppe.

Under de efterfølgende forhandlinger med kongres-arrangørerne blev vi efterhånden enige om, at jeg for det første skulle deltage i kongressen, for det andet holde et foredrag om »Projekt UFODATA«, for det tredje deltage i arbejdsgruppen om international standardisering og for det fjerde udarbejde et oplæg til arbejdsgruppen med titlen »UFO/IFO Rapporter — Terminologi, Definitioner og Klassificering«. Det blev ligeledes aftalt, at Robert Digby fra BUFORA skulle oplæse mit foredrag, idet jeg ikke selv følte mig i stand

til at holde foredraget på engelsk.

At udarbejde foredraget og oplægget til arbejdsgruppen var en større mundfuld at gå i gang med i sommeren 79, men ved gode venners hjælp lykkedes det at få skrevet og oversat materialet til tiden. Arbejdet med dette var afsluttet omkring den 1. august.

Reception

Fredag den 24. august var afrejsedag til London. Vi fløj fra Kastrup Lufthavn til Stansted Airport (ca. 50 km nord for London), hvor vi ankom fredag aften. På trods af ivrig spejden under flyveturen var de eneste lys, vi

Den store bygning er »Mount Royal Hotel«, hvor den internationale kongres fandt sted.

fik øje på, lys fra biler og huse på jorden!

Den næste dag — lørdag — gik med almindelig udpakken og rekognosceringstogter i den nærmeste omegn. Vi boede på et forholdsvis godt hotel, som hedder »Washington Hotel«. Det viste sig, at der kun var 15 minutters gang fra »Washington Hotel« til Mount Royal Hotel, som var det hotel, hvor kongressen fandt sted.

Lørdag eftermiddag blev vi ringet op på hotellet af den arrangerende organisation BUFORA, som inviterede os til en helt uformel reception lørdag aften på Mount Royal Hotel. Vi accepterede dette tilbud, og lørdag aften fik vi så for første gang mulighed for at snakke med og udveksle synspunkter med de deltagende ufologer. Under denne uformelle reception talte jeg bl.a. med Bertil Kuhle-mann fra Sverige om et samarbejdsprojekt mellem Projekt UFODATA og Projekt URD og Francesco Izzo fra det særdeles saglige internationale tidsskrift »UFO PHENOMENA«. Dette italienske tidsskrift, som udkommer med et stort nummer hvert år, har en lang række af verdens bedst kendte ufologer som konsulenter. Desforuden hilste jeg naturligvis også på de tilstedeværende personer fra BUFORA, deriblandt Anthony Pace.

Efter således at have diffunderet rundt i et par timer, tog vi foreløbig afsked — to dage med hektisk aktivitet ventede forude, og det var nødvendigt at få hvilet ordentligt ud inden da.

Foredrag søndag

Både søndag og mandag var tæt besat med foredrag, hvoraf cirka halvdelen blev holdt af englænderne og den anden halvdel af gæster fra udlandet. Eftersom arbejdsgruppen, som jeg deltog i, afholdt møder samtidigt med nogle af foredragene, var det desværre ikke muligt for mig at overvære samtlige foredrag. Hovedforedragene blev dog afholdt på tidspunkter, hvor arbejdsgruppen ikke var samlet, og det var således muligt for deltagerne i gruppen at overvære de vigtigste foredrag.

Søndagen startede med et introduktionsforedrag af Robert Digby, hvorefter den officielle åbning af kongressen fandt sted. Ved næsten alle foredragene var salen fyldt op,

Per Andersen's foredrag om Projekt UFODATA blev oplæst af Robert Digby, alt imens førstnævnte sad og lyttede interesseret!

og der var gennemsnitlig 300—350 tilhørere til hvert foredrag! Inden man begynder at sammenligne dette med danske forhold, skal man huske at tage Londons og Englands størrelse i forhold til Danmarks størrelse i betragtning.

Det første egentlige foredrag blev holdt af Lawrence Dale fra BUFORA, der talte over emnet »Igangværende BUFORA undersøgelser«. Derefter kom det første udenlandske foredrag, idet Dr. Leo Sprinkle fra USA holdt et foredrag med titlen »Modeller af UFO-beviser«. Leo Sprinkle er psykolog, og temaet i hans foredrag var, at ligesom man kan betragte mennesket ud fra fire forskellige synsvinkler, kan man også betragte UFO-fænomenerne ud fra disse fire planer. Disse fire modeller er: En fysisk model, en biologisk model, en psykologisk model og en spirituel model. Sålænge vi ved så lidt om fænomenerne, vil det være forkert at lægge sig fast på kun én af disse modeller.

Derefter holdt Peter Hill fra BUFORA et foredrag over emnet »Fra data til information«. Essensen af hans foredrag var, at der er stor forskel på data og information. Han illustrerede denne forskel med et eksempel: Man kan samle en masse data om forskellige familiers boligforhold. Medmindre en bestemt familie interesserer os, er det uden interesse at vide, at denne familie bor i en lejlighed med så og så mange værelser og med et lille toilet. Først når disse data bliver

J. Allen Hynek holdt et foredrag over emnet »Mod en arbejdsklassificering af UFO-fænomenerne«.

struktureret og analyseret, træder der meningsfyldte oplysninger frem, nemlig et billede af befolkningens boligforhold. Data er altså blevet omsat til information. Parallellen til UFO-sagen burde være indlysende! Det er ikke nok, at vi bare indsamler en masse data (= UFO-rapporter); vi må også strukturere disse data, analysere dem og finde mønstre m.v. i datamængden.

De næste talere var Edoardo Russo og Roberto Pinotti fra Italien. Russo er en af redaktørerne af det forholdsvis kendte italienske UFO-tidsskrift »Clypeus«. De holdt et foredrag om den måde, hvorpå UFO-organisationerne i Italien har udviklet sig igennem de sidste år, samt om den store italienske UFO-bølge i 1978. De beklagede, at der bliver skrevet så lidt om italienske forhold og observationer i udenlandske UFO-tidsskrifter, men som de sagde, må problemet tilskrives de vanskeligheder der er med at oversætte artikler og lignende fra italiensk til andre sprog. Det er jo sådan, at UFO-stof helst skal være skrevet på et af de internationale sprog for at have en chance for at nå længere ud end blot til forfatterens eget land.

Foredragsrækken søndag sluttede med et foredrag af Antonio Ribera med titlen »UFO Realiteten«. Ribera er jo bl.a. kendt for bogen »UFOs i Fokus« (2).

Derefter var der en speciel kongres-middag, hvor vi fik serveret virkelig god mad — selv om nogle af ingredienserne stadig er

mig ukendt! Endelig blev der søndag aften vist den amerikanske dokumentarfilm »UFOs, Past, Present and Future« (UFOer, I fortiden, I nutiden og I fremtiden). Det var første gang, at denne film blev vist i England.

Foredrag mandag

Mandag startede med et foredrag af J. Bernard Delair (England) med titlen »Behandling af UFO data — problemerne omvurderet«, og dette emne blev fortsat i det næste foredrag, som nemlig var mit eget foredrag med titlen »Projekt UFODATA — Et System til Elektronisk Databehandling af UFO/IFO Rapporter« (3). Foredraget, der som nævnt blev læst op af Robert Digby, handlede om SUFOIs rapportindsamlingsmetoder, Projekt UFODATAs behandling af rapporterne og problemerne omkring det internationale samarbejde på dette område. Indlægget blev vel modtaget af de omkring 300 tilhørere, og generelt fik SUFOI megen ros for sit arbejde indenfor UFO-sagen.

Efter dette danske indslag på kongressen var der en frokostpause, og efter denne pause kom det med spænding ventede foredrag af J. Allen Hynek. Foredraget havde titlen »Mod en arbejdsklassificering af UFO-fænomenerne«. Dette foredrag var ventet med spænding, for det første fordi Hynek jo var hovedtaleren på kongressen, og for det andet var det ventet med spænding af medlemmerne af arbejdsgruppen, idet foredraget handlede om klassificeringer af UFO-fænomenerne. Dette var jo netop et af diskussions-emnerne i arbejdsgruppen.

Det var ventet, at Hynek måske ville foreslå en helt ny klassificerings-metode, men det skete nu ikke. Han kritiserede i stedet sin oprindelige arbejdsklassificering af UFO-fænomenerne i grupperne »Nattelys«, »Dagslyskiver«, »Radar-visuel observation«, »Nærobservation af 1. grad«, »Nærobservation af 2. grad« og »Nærobservation af 3. grad«. Denne inddeling har mange mangler. For det første er det en opdeling, der ikke er baseret på karakteristiske træk ved det observerede fænomen, men derimod er den baseret på de omstændigheder, hvorunder fænomenet er blevet set (tæt på, langt væk, på radar osv.). For det andet har den efterhånden kendte klassificering den ulempe, at ad-

Et udsnit af arbejdsgruppens deltagere. På billedet ses bl.a. Allen Hynek og Leo Sprinkle (begge med mærkt tøj, ved siden af hinanden yderst th.).

skillige typer rapporter naturligt kan høre til 2 eller flere forskellige grupper. Tænk f.eks. på en nærobervation, der også er registreret på radar!

Men som Hynek også selv sagde: Oprindeligt var det slet ikke meningen, at denne klassificerings-metode skulle have den store udbredelse, som den faktisk har fået.

Efter kritikken af sin oprindelige klassificering, fortsatte Hynek med eksempler på forskellige bedre måder at klassificere på, og han omtalte de principper, der burde ligge til grund for et klassificerings-system. Her fremhævede han bl.a. det klassificerings-system, som den amerikanske database UFOCAT bruger (4).

Efter Hyneks mening bør en klassificerings-metode for det første være enkel (et overskueligt antal grupper), for det andet skal den være baseret på egentlige træk ved det observerede fænomen (f.eks. fænomenets bane gennem luften) og for det tredje bør der indgå en faktor, der fortæller noget om, hvor godt observationen er undersøgt.

Hyneks foredrag sluttede midt på eftermiddagen, og derefter var der kun to foredrag tilbage på programmet. Det var Dr. Erol Faruk (England), der fortalte om en nærobervation af 2. grad — kendt under betegnelsen »Delphos-sagen« — og Vicente-Juan Ballester Olmos (Spanien), som for-

talte om nogle landingsfænomener i Spanien.

Som det ses, handlede flere af foredragene under kongressen om dataindsamling og databehandling af rapporter. Det kan både tages som et udtryk for en bevidst styring af kongressens emner fra BUFORAs side, men sandelig også som et udtryk for, at tiden nu er moden for en seriøs international indsats indenfor den videnskabelige UFO-forskning. Denne tendens blev yderligere understreget af formålet med den planlagte arbejdsgruppe.

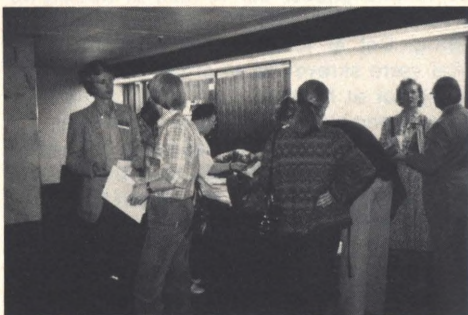
Arbejdsgruppen

Arbejdsgruppen havde repræsentanter fra ikke mindre end 11 lande, hvilket jeg synes er en bedrift fra arrangørernes side. Af deltagerne skal her blot nævnes Allen Hynek (USA), Leo Sprinkle (USA), Alain Esterle (Frankrig), David Haisell (Canada), Antonio Ribera (Spanien) og altså undertegnede fra Skandinavisk UFO Information. Peter Hill fra BUFORA udførte et glimrende stykke arbejde som arbejdsgruppens formand.

Arbejdsgruppen holdt møder i sammenlagt ca. 6 timer i løbet af de to dage kongressen varede, og formålet var at få startet en form for international standardisering indenfor den videnskabelige UFO-forskning.

Man enedes om en entydig definition af begrebet »UFO-rapport« og begrebet »UFO-fænomen«. Disse definitioner ligger meget

Per Andersen i samtale med Douwe J. Bosga fra Holland.

Der var også tid til selskabelighed. Her ses Rita Chiauari, Francesco Izzo, Roberto Pinotti og Edoardo Russo under en middag, Per Andersen holdt med den italienske gruppe og V. J. Ballester Olmos fra Spanien.

tæt op ad de definitioner, der forekommer af de samme begreber i bogen »UFO dokumenteret« (5). Endvidere fik man diskuteret spørgsmålet omkring klassificering af UFO-fænomenerne, og spørgsmålene omkring elektronisk databehandling af rapporter — herunder starten på en international standard for udveksling af UFO-data. Endelig — og det er efter min mening det vigtigste resultat — fik man nedsat en midlertidig international komité, som skal forsøge at oprette en egentlig international komité. Denne internationale komité skal så fortsætte det arbejde, der under kongressen blev startet for at få lagt den videnskabelige forskning af UFO-sagen i fastere og mere præcise rammer.

Nedsættelsen af den midlertidige internationale komité skete på grundlag af forslag fra blandt andre BUFORA og SUFOI, og ideen blev kraftigt støttet af bl.a. Allen Hynek. Flere oplysninger om disse resultater følger som sagt i en senere artikel.

Arbejdsgruppens arbejde blev sammenfattet af gruppens leder Peter Hill og forelagt alle kongressens deltagere. Dette og kongreskritik var de sidste punkter på kongressens program for den sidste dag, og kongressen var dermed afsluttet.

Afslutning

Personligt betragter jeg kongressen som virkelig vellykket. Det var udbytterigt at hilse på og tale med de ufologer fra forskellige lande, som man ellers kun læser om, og ser på billeder, ligesom mange nye kontakter selvfølgelig opstod. Dette resulterede bl.a. i en helt privat middag, som vi holdt sammen med den italienske gruppe og Ballester Olmos fra Spanien. Under denne middag fik vi diskuteret italienske og danske UFO-forhold, og det viste sig — som så mange gange før — at ufologerne rundt omkring i verden stort set har de samme problemer!

BUFORA havde store ambitioner med kongressen, og mange af disse ambitioner blev opfyldt. Organisationen selv arbejder tydeligvis med UFO-sagen på et særdeles sagligt grundlag, og BUFORA vil uden tvivl manifestere sig stærkt på et internationalt plan i fremtidens videnskabelige UFO-forskning.

Noter:

1. En klassificering af UFO-rapporterne er en opdeling af rapporterne i nogle naturlige grupper. F.eks. i nærobervationer og ikke-nærobervationer.
2. Ribera/Farriols: UFOs i Fokus. SUFOI/Strube, Kbh. 1972.
3. Dette foredrag er udgivet i rapport-form. Se annoncen på side 229.
4. »UFOCAT« er et amerikansk EDB-system til behandling af UFO-rapporter. Det er tilknyttet »Center for UFO Studies« (CUFOS), og indeholder i øjeblikket ca. 100.000 referencer til UFO-observationer.
5. J. Allen Hynek: UFO dokumenteret. SUFOI/Strube, Kbh. 1974.

Hele årgange af UFO-NYT sælges

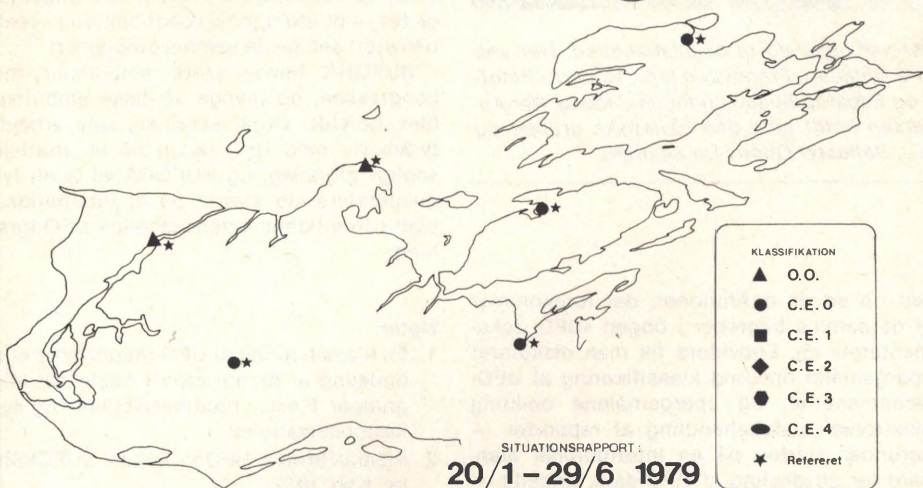
Et af SUFOIs medlemmer udbyder en samling UFO-NYT til salg. Det drejer sig om årgangene 1970—1978 komplet. Bud (på mindst 350 kr.) indsendes til:

*Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade
208, 5. tv., 8000 Århus C.*

ufo rapporter

DANMARK

SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
RAPPORTCENTRALEN

O.O. Ordinær observation.

C.E.-0: Nærobservation uden særlige kendetegn, hvor objektet er set på så tæt hold, at man kan fastslå dets struktur eller form med en sådan grad af sikkerhed, at konventionelle flyvende genstande kan udelukkes.

C.E.-1: Et flyvende fartøj som i C.E.-0, men set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

C.E.-2: Et flyvende fartøj som i C.E.-0 eller C.E.-1, der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation osv.

C.E.-3: Et flyvende fartøj - som i C.E.-0, C.E.-1 eller C.E.-2 - hvor der er iagttaget en be-

sætning inde i eller i umiddelbar nærhed af objektet.

C.E.-4:

Tilfælde, hvor mennesker rapporterer om, at fremmede væsener med tilknytning til et uidentificeret flyvende fartøj klart har grebet ind i deres liv.

C.E , Close Encounter = Nærobservation.

Er en observation refereret i UFO-NYT, vil der desuden være at finde en stjerne bag klassifikationssymbolet.

Den anvendte gruppering er hentet fra bogen U.F.O. Close Encounters fra US/UFO Research Lab. Inc., 401 Canyon View, Tucson Arizona 85704.

Den 20. januar 1979, kl. 06.58

CE.0

To herrer kommer kørende i bil fra 5330 Munkebo mod Odense. Lige før og efter at de har passeret Geelsåen, ser de i syd-sydvest i en afstand mellem 500 og 1000 meter et klart lysende objekt med korona, som fra en højde af 15° over horisonten daler lodret ned bag nogle træer. Et øjeblik efter, lige inden de når vejen, som drejer til venstre mod Vester Kærby, ser de nu i ret syd objektet stige langsomt op igen til en højde, som de selv anslår til mindre end 50 meter over jorden, hvorefter det straks daler ned igen og forsvinder bag huse og træer i Vester Kærby. Lige efter at objektet var forsvundet, kom der et meget kraftigt lysskær, men ingen lyd. Observatørerne drejer nu af fra hovedvejen og kører gennem Vester Kærby, men kan ikke se noget, hvorfra lysskæret kan stamme.

De to observationer har hver en varighed på 15 sekunder. Objektets egentlige størrelse anslås af observatørerne til en halv meter i diameter, og objektets lysstyrke beskrives som stærkt og konstant lysende.

Vejrforhold: Mørkt, klart og blæst.

Den 31. januar 1979

CE.0

ca. kl. 21.50

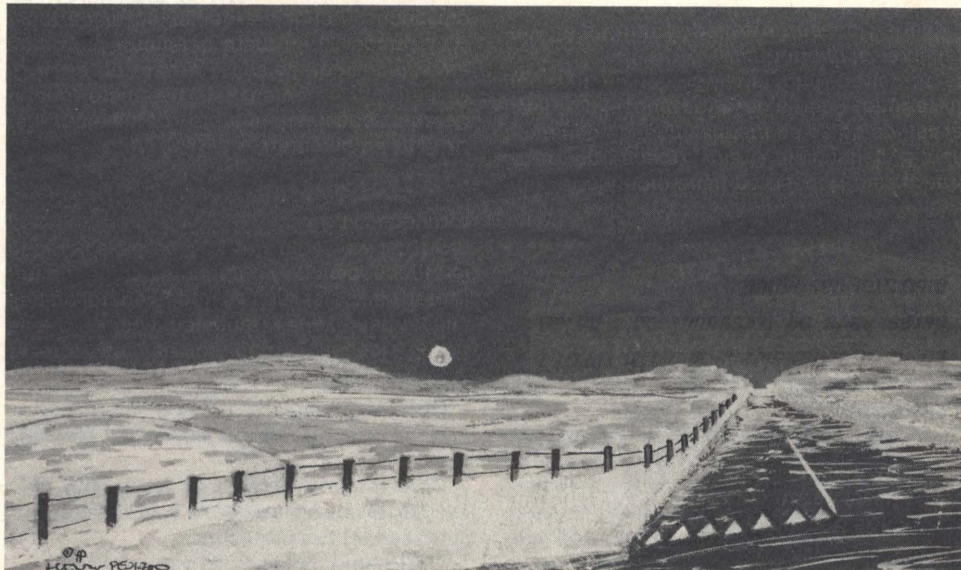
Sdr. Ringvej pr. 2660 Brøndby Strand.

En ældre herre er til fods på vej fra Vallensbæk station ad Sdr. Ringvej mod Vallensbækvej. Vejret er overskyet med kraftig blæst, temperaturen er ca. +8°.

Da han er nået ca. 1 km nord for Vallensbæk station, fanges hans blik af et lysfænomen, 75° oppe i østlig retning.

Observatøren beretter: »... det befandt sig oven over skyerne og tegnede sig som en lidt skæv firkant, der udstrålede et stærkt gult lys, hvori der måske også var et rødt lys skær. Jeg iagttog objektet to gange med nogle få sekunders mellemrum. Da jeg først så det, havde det omtrent den form, som jeg har skitseret, og det stod da helt stille på himlen. Jeg standsede ikke op, men sagtnede min fart, medens jeg iagttog det. Nogle få sekunder senere så jeg atter op på det, og da havde det i mellemtiden skiftet karakter. Nu havde det nærmest form som en ret spids trekant, hvorfra der gik en kilometer lang hale eller lyskegle, der var fuldkommen lige og meget tynd, og den gik i næsten vandret plan, og tykkelsen på den blev mindre og mindre med afstanden, og den udstrålede også et lys af

201179, Munkebo

31/1 79, Brøndby Strand

samme karakter som selve genstanden. Men pludselig forsvandt det hele, som om der blev slukket for et elektrisk lys.»

Observatøren beretter endvidere, at lyset var stærkt og konstant lysende og, »at dets størrelse var som en ti-øre, der i udstrakt arm blev anbragt foran øjet rettet mod objektet.« Den smalle hale eller lyskegle pegede i syd-vestlig retning i en næsten vandret bane under skydækket. Observationen varede i 10 sekunder. Det skal bemærkes, at Månen ikke var oppe på det pågældende tidspunkt.

Den 27. marts 1979 kl. 22.30.
7430 lkast.

CE.0

Et ægtepar, som går ud på deres bagdørs-trappe, får straks øje på en lys genstand på den vestlige himmel ca. 65° oppe. Genstanden bevæger sig lige under et tyndt skydække hen mod observatørerne. Fruen forklarer om formen: »Den var tallerkenformet (som to

underkopper lagt sammen), men formen stod dog ikke skarpt, var nærmest lidt udflydende.»

Da observatøren (fruen) først så objektet, var det, ligesom hun så det skråt nedefra. Da objektet er lige over observatøren, standser det og svajer nogle gange fra side til side, hvorefter det drejer, så det kan ses fra siden. Derefter skifter det kurs og forsvinder i syd-østlig retning med større hastighed end før retningsskiftet.

Observationstid: ca. 1 minut.

Objektets størrelse: 2 cm målt i udstrakt arm.

Objektet var lyst/hvidt og lysere end himlen. Observatøren mener ikke, at objektet var selvlysende! Lyd hørtes ikke.

Vejrforhold: letskyet, let vind og mørkt.

Den 14. april 1979 kl. 22.30.
8500 Grenå.

O.O.

Observatøren beretter: »Jeg var ved at låse min bil, da jeg lige over mit hoved så en klart lysende genstand i meget stor højde (for mig at bedømme ca. dobbelt så højt som dér, hvor satellitter normalt går) og med meget høj hastighed (meget højere end normalt for satellitter). Jeg fik øjnene fra den, men fangede den igen, blot var der nu en kileformet formation af 4 stykker, hvoraf den, jeg først fik øje på, var mere klart lysende. Formationen var fuldstændig ens fra det øjeblik, jeg fik øje på den, til den forsvandt ud af syne. Både i hastighed og lys, samt afstand mellem objekterne.«

Formationen forsvandt i nordøstlig retning. Objektets størrelse var som et nålehoved.

Lyset: middel og konstant.

Farven: blåhvid.

Vejret: klart.

Observationstid: 10—15 sekunder.

Samme dag:

O.O.

den 14. april 1979 kl. 22.32.
9400 Nørresundby.

To unge damer står ved et stoppested på A. C. Jacobsensvej og fordriver ventetiden, til bussen kommer, med at kigge på stjerner. (Gak hen og gør ligeså! X.P.)

De får da i vestlig retning, 30° højde øje på et stærkt lysende objekt, der består af et pul-

serende orange lys med corona og et mindre, gult lys forrest i flyveretningen.

Til at begynde med bevæger det sig med jævn fart i en lige bane, men da det forsvinder mod øst, forandrer bevægelsen sig til zig-zag.

Såfremt den sidste beskrivelse er korrekt, kan det ikke have været et fly.

Observationstid: 2 minutter.

Den 29. juni 1979 kl. 20.30.
Varnæs pr. 6200 Åbenrå.

CE.O

Tre skoleelever på 13-14 år opholder sig ved bus-stoppestedet i Varnæs, da een af dem gør de andre opmærksom på et stærkt vedvarende lysende metallisk objekt, som fra øst, 45° højde bevæger sig mod vest.

Objektet beskrives som to sideliggende ovaler med en forbindende »stang« imellem.

Størrelsen angives som halvt så stor som Månen.

Hastighed og højde var de ikke i stand til at vurdere, men objektets passagetid er anslået til 45 sekunder, hvorefter det forsvinder i vest, 45° højde bag en række træer.

Det bemærkes, at objektet mod slutningen af observationen har en opadgående bane. Ingen af observatørerne kunne høre nogen lyd fra objektet.

Vejret var: vindstille, og det var endnu lyst.

En af observatørerne løb straks efter observationens slutning hen til en telefonboks for derfra at afgive melding om hændelsen til Flyvestation Skrydstrup.

Vagthavende officer dér har oplyst, at radaren var under hovedreparation, altså ude af funktion, og at radartjenesten blev varetaget andet steds fra.

Skydækket var på nævnte tidspunkt 5000 fod og 5/8 af himlen var dækket af skyer. Der var intet militærfly i området.

Kastrup har oplyst, at de heller ikke havde fly (rutefly) i området.

Beretning: X. P. Madsen
Tegninger: H. Pedersen

14/4 79, Nørresundby

NY DAG bragte den 24. august i år følgende bemærkelsesværdige artikel:

To så UFO i Nr. Ørslev

Marie Hansen, Nr. Ørslev, viser her stedet i haven, hvor hun så »fænomenet«
danse rundt.

En mindre metalgenstand fløj rundt i deres have og forsvandt op i luften med stor hastighed.

Karl Ewald Hansen og hans mor, Marie Hansen, Bygaden i Nr. Ørslev, troede i går de så syner, da de så en metalskinnende genstand flyve rundt i deres have for pludselig at sætte til vejrs i fuld fart. Var det en flyvende tallerken af miniformat?

Marie Hansen fortæller, at hun fra sit vindue så noget mærkeligt ligesom danse på hindbærbuskene ude i haven. Det lignede en paraply af aluminium. Hun skyndte sig at få fat på sin søn, Ewald Hansen, som fór ud i haven. Der mødte han det mærkeligste syn og ganske uforklarligt.

— En genstand af metal, ca. 40—50 cm i diameter dansede rundt på buskene foran mig. Henover hindbærrene, over solbærbuskene og så op i luften med enorm hastighed. Fuldstændig lydløst, fortæller Karl Ewald Hansen. Og da genstanden lettede op i luften og gik over gadekærret, gav ænderne sig til at skræppe i vilden sky, som var de blevet kyst.

Både Marie Hansen og hendes søn ved med bestemt, at de begge så genstanden, som havde en lille »dums« i den ene side. Hvis andre har set det samme, vil de meget gerne høre om det.

— Vi var hverken fulde eller tossede, siger Ewald Hansen, og jeg tror det må være et eller andet mystisk fænomen, som vi i går så i vores have. Det var ikke noget legetøj og heller ingen ballon. Vi håber at finde ud af, hvad det var, som fløj i vores have torsdag formiddag kl. 10.20.

SUFOIs kommentar:

Så snart observationen blev os bekendt, har vi naturligvis indledt en nærmere undersøgelse af tildragelsen. I næste nr. af UFO-NYT bringer vi en mere detaljeret beretning om denne hændelse, der er en af de mest interessante på Lolland-Falster i de senere år.

Red.

ADVARSEL

— nye legetøjsballoner!

I dette efterår er der dukket en ny type balloner op, som med garanti vil give anledning til forbløffende observationer. Undertegnede har foreløbig set 2 modeller — en hjerteformet, i sølv/rød, og den i UFO-sammenhæng interessante: en set fra kanten diskos- eller linseformet, fra fladen cirkelrund ballon, diameter: 25—30 cm, fremstillet af sølvskindende plastmateriale, formentlig vinyl.

Nu er De advaret!

IOKj.

Efter en længere pause:

RAPPORTER FRA

NORGE

Mærkelig luftfartøyer over Mjøsa-traktene i 1958

Hendelsen ble observert av vitnet og hans sønn den 21. juli 1958 kl. 21.15, eller noen minutter senere. Himmelen var klar uten en sky, og solen skinte klart fra nordvest — en riktig fin sommerkveld.

»Vi kjører langsomt oppover Gillundsbakene og svinger til høyre ved Skogen hvor veien er flat et stykke, for så å svinge til venstre og oppover en bakke med liten oversikt.

Idet jeg ser oppover bakken, dukker det plutselig opp en liten tindendre blank stjerne lavt på himmelen til venstre med opprinnelig kurs utover Mjøsa.

Den har voldsom fart, og farer nærmest som en strek over himmelen. Jeg ser den meget tydelig da jeg hadde solen rett bak.

I stedet for å gå utover Mjøsa, svinger den til høyre i svak bue, samtidig som farten avtar betraktelig. Den har hele tiden — som kan måles i sekunder — hatt nedadgående bane, og nå styrer den rett imot oss. Jeg slapp den ikke med blikket gjennom frontruten, samtidig som jeg stoppet bilen.

Stjernen, som etterhvert som den nærmet seg, hadde blitt større og større, går plutselig over til orange-flammende »kule«, men øyeblikket etter deler den seg i to, og farten var nå meget langsommere.

Jeg hopper ut av bilen og ser opp og det som først så ut som kuler, er to sigarformete kroppar i størrelse med en jetjager, og de flyr ved siden av hverandre i en høyde av 50—100 meter eller kanskje noe mer — i alle fall ikke høyere enn at jeg så alt i detaljer.

Lengden mellom dem var ikke over en halvpart av kroppenes lengde. De »seilte« rolig avsted med samme avstand i skråvinkel over oss, så jeg så dem også tydelig fra siden. De var mørke foran, men langs sidene virvlet flammene i forskjellige nyanser, de

samme farver vi ser i en esse når kull eller koks brenner. Langs sidene var flammene på en måte oppdelt i store hjørneskjeve ruter, som var mere blanke i midten.

Disse holdt seg uforandret og ble ikke påvirket av luftmotstand. For meg så det ut som varmen strømmet ut fra sidene, og ut fra sidene noe foran hvor flammene var »tynnere«, sprøytet en stråle »vannrett« ut fra siden, men bøyd i en svak bue i 45 grader nedover. Strålen, som var helt »glatt« uten småspruter, delte seg nederst ut i en varmesprut (kost) og drypp i forskjellige farver. Disse skilte seg tydelig ut, og hvis alt hadde stått stille kunne jeg telt dem. Strålen var noe mørkere en omgivelsene. Noe bak denne skimtet jeg enda noe mørkt som dukket frem i flammene, og det lille jeg så, lignet på den første strålen.

I tiden siden dette hendte har alltid strålen stått for meg så tydelig, for den stod der så upåvirket av omgivelsene. — Det var ikke noen varmestråle bak.

Når kroppene var passert og jeg så dem bakfra, så jeg også at det var varme på begge sider av den andre kroppen. Det var ikke vinger eller haleror og noen lyd var ikke å høre. — Da solen stod rett på så jeg alt tydelig. Den »flatet« ut før den passerte oss og gikk vannrett over oss i samme lave høyde, men plutselig økte farten voldsomt og de to kroppene gikk igjen over til en glødende orange kule som straks etter går over til en tindrende stjerne som blir mindre og mindre og forsvinner langs Mjøsa mot Hamar. Den stiger svakt oppover og blir borte som en prikk på den klare himmelen. Det var ikke mange sekundene fra den dukket opp og til

den forsvant igjen. Jeg studerte nøye flukt-ruten, men det var ikke en røkdott å se.

Vi startet igjen oppover bakkene, og ved Fredhjem nådde vi en dame og en mann med to barn ca. 8-10 år. Jeg stoppet og spurte: »Så dere dette?« — »Ja, dette var i alle fall ingen Sputnikk«, svarte mannen. Hvem disse var, vet jeg ikke, men de var sikkert fra Stange, siden de syklet.

Det er nå 20 år siden dette hendte, men nesten hver gang jeg kjører forbi stedet på vei til hytta, kanskje to-tre ganger i uken, står alt jeg så klart og tydelig for meg med disse uløste spørsmål:

Hvordan kunne denne kolossen holde seg svevende?

Hva drev den fremover uten jetstråle bak?

Hvordan kunne flammene holde seg ved sidene uten å bli blåst i strømmer bakover?

Og hva med strålen som tilsynelatende rant så rolig rett ut fra sidene?

Og rutene som kanskje avtegnet flere stråler?

Og hva med den voldsomme farten som plutselig avtok i det den passerte oss?

Hvis det ikke kan bevises at dette var en meteor, har jeg med hjelp av fantasien dannet en vill teori:

Kan det tenkes at »strålen« var en jetmotor, og rutene jeg så avtegnet langs skroget var jetmotorer langs sidene, og da disse kom rett ut fra skroget, kunne de dreies frem og tilbake, eller de kunne stilles rett ned slik jeg så »strålen«, at de da stod i løftstilling under langsommere fart? Ellers kunne de vel stilles så farten ville øke eller bremse ned«.

Hamar Arbeiderblad, dateret 22.7.58, og Lillehammer Tilskuer, datert 21.7.58, omtaler hendelsen og henviser til flere vitner som har observert »fenomenet«.

Alle vitnene er enige om at det neppe kunne dreie seg om jettfly, bl.a. fordi farten var altfor stor og fordi gjenstanden av form ikke minnet om noen kjent flytype. Gjenstanden ble sett fra Follebu, Jørstadmoen, Brøttum, Nordre Ål, Gausdal samt flere personer i Lillehammer. De forteller at gjenstandene kom fra sydøst og fløy i nordvestlig retning, mens de sendte fra seg et intenst

blågrønt skiftende lys. De hadde også en liten hale etter seg, og de to fenrikene fra Jørstadmoen syntes at de så gnister. De fløy i samme plan hele tiden, den ene litt bakerfor og høyere enn den andre, og man kunne tydelig se dem gjennom det tynne skydekket.

Hva hastigheten angår, sier en dame at tingene beveget seg »omtrent fire ganger så fort som et jettfly« og dette stemmer nokså bra med det de andre forteller.

Bare når det gjelder høyden, later det til å være avvikende meninger. En Lillehammermann tror at gjenstandene befant seg i et par hundre meters høyde, fenrikene sier at de i hvert fall var over skydekket, og damen i Nordre Ål hevder at de fløy meget høyt oppe, antagelig i atmosfærens øverste lag.

Hva formen angår, blir gjenstandene beskrevet som nærmest runde og litt flate, og et par av iakttagerne bruker uttrykket »lang som en sigar«. Et eneste av øyenvitnene synes at hun hørte en svak, plystrende lyd, men hun er ikke sikker.

Om kvelden 20.7. kom det en melding via NTB fra Helsinki, om at en lysende gjenstand ble betraktet på himmelen over Finland ved 22-tiden (klokken 21 norsk tid). I Helsinki-telegrammet heter det bl.a. at gjenstanden var synlig i fire-fem sekunder, at den beveget seg i nordvestlig retning, og at den var sigarformet med lys i den ene enden. Dette stemmer ovenens med hva de norske vitnene har uttalt.

Vi sier oss fornøyd med å ha fått inn den beste observasjonen, og vårt vitne har ytret ønske om anonymitet, — et ønske vi respekterer. Vår feltforsker kan gå god for hans betretning.

Det ser for oss ut som gjenstandene har fløyet i stor høyde, og av en eller annen grunn har de så dukket ned over Mjøsa, slått av på farten — for igjen å fortsette mot nordvest i stor hastighet. Dermed ryker meteor-påstanden ut til venstre, og vi står tilbake med to observerte »sigarformete« skrog som oppviser en flyferdighet og hastighet som for 20 år siden — og også i dag — ingen av oss kjente jordiske flytyper kan gjøre etter! Hva er det så man har sett?

Det var uten tvil en flygende tallerken

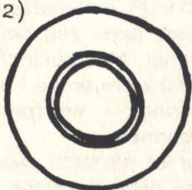
Været var klart og det var vindstille den sommermorgenen i juli/august 1965, da sjøoffiser Per Ree (dengang 17 år) og advokatfullmektig Jørn Ree (dengang 12 år) befant seg ca. fire nautiske mil sørvest av Hilløy utenfor Mandal. Sammen med 6—7 andre båter var de ute og fisket makrell da de plutselig fikk se noe de sent eller aldri vil glemme.

I sørvest, ca. syv nautiske mil unna, fikk de øye på et objekt med form som en dyp tallerken — med bunnen opp — og den beveget seg mot båtene (fig. 1).

(fig 1)

(fig 2)

(fig 3)

Farkosten fløy omtrent fem grader over horisonten. Fargen var nærmest orangeblank og ingen lyd eller andre effekter ble observert.

Etter ca. fem minutter befant objektet seg på en avstand av omtrent 3000 meter. Da reiser det seg plutselig på høykant slik at hele overflaten/underflaten kan sees (fig. 2).

I neste øyeblikk har tallerkenen snudd helt slik at bunnen nå vender mot havflaten (fig. 3). Og på denne måten forsvant objektet tilbake samme vei det kom.

På forespørsel om hva vitnet tror han så, sier Kaptein-Løytnant Per Ree: »Jeg så klart og tydelig et objekt med form som en dyp tallerken, som beveget seg med bunnen opp, og deretter snudde seg opp ned«. **DET VAR — UTEN TVIL — EN FLYGENDE TALLERKEN!**«

Videre anslår han objektets størrelse til ca. 10—15 meter i diameter og hastigheten til 100—150 km/t. Nevnes bør også at sola hele tiden stod ca. 180 grader på retningen til objektet.

Total observasjonstid var mellom 5 og 10 minutter, og objektet ble sett fra alle de 6—7 båtene som prøvde fiskelykken denne sommermorgen for snart 14 år siden.

»Intet nytt fra vestfronten« Espevær

I slutten av mai måned bragte en del aviser i Vestnorge, artikler om et nytt såkaldt UFO-avtryk på Åkerkve-sletta.

Siden redaksjonen, v/ Egon Nielsen og undertegnede var der første gang den 25. april '76, da det første avtrykk var blitt kjent, — har mange misforståelser floreret om »Den hemmelighetsfulle øya«.

Etter at vi i NUFOC, hadde bevist — ved jordprøver — at avtrykket ikke var oppstått av sopp (heksering), ble det nord i Bømlo fortalt om et nytt avtrykk, som siden ble avslørt som spor etter en mann som hadde brukt området til joggetrening. Dette var også riktig, men det som ikke var riktig var at NRK forvekslet joggesporene med avtrykket på Espevær, og anså dermed gåten for løst, trass i at NUFOC gjennom NTB hadde informert alt folket om at avtrykket på Espevær var »ekte« nok.

Nåvel, Bømlo og Espevær ligger vis a vis, og slikt kan skje når de som skal bringe nyhetene »til torgs« ikke er særlig engasjert i UFO-gåten.

Nok om det. Red. sekretær Egon Nielsen — velvillig som alltid — sa seg villig til å kjøre meg ut til øya nok en gang, etter at han og Svein Anthun gjorde et forgjeves forsøk den 27. mai, men ble stoppet ved Eides-

vik grunnet stiv kuling. Og i sådant vær er det få som vil forsere seg ut til øya. Skyssmannen som var kommet over med noen passasjerer, sa seg villig til å ta dem med over, men han kunne ikke garantere at de ville komme tilbake til Bømlo.

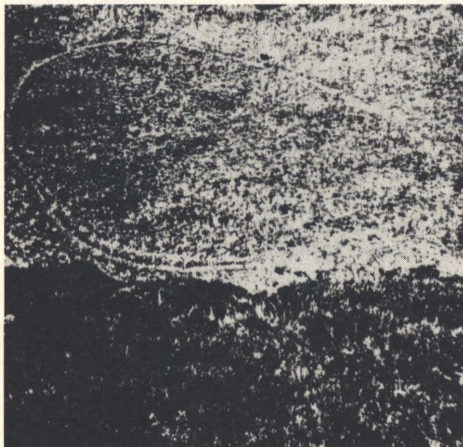
Så den 2. juni forsøkte Egon og jeg, sammen med journalist Bjarte Amble fra Haugeunds Avis, å ta oss over til Espevær, og det gikk bra da været var ideelt.

Det gamle avtrykket (som antas å ha oppstått ultimo 1975), var forbausende godt bevart, når man tar i betraktning at Åkerkvesletta ligger ut mot storhavet, og at vind og vær står hardt på der ute.

Det nye avtrykket tør jeg ikke påstå noe bestemt om, men *hvis* det er »satt« av et luftfartøy, må det være gjort mens telen ennå var i jorden, men det står tydelig avtegnet sett fra øst, og ligger like innenfor den østre »svingen« i den ovale ringen.

Folk som vi snakket med på øya, heller til teorien at det er UFOer som har vært på ferde, men ingen har sett noe mystisk på himmelen, så hvis teorien har noe for seg, må fartøyet ha landet på en tid av døgnet da de fleste har inntatt horisontalen. Åkerkvesletta ligger jo også ideelt til for UFO-landing, da den ikke kan sees fra den bebodde del av øya.

Se omtalen af det første aftryk i UFO-NYT nr. 4, 1976, side 165—166, hvor der også er et lidt tydeligere fotografi. red.

Noe mystisk har foregått på øya, og området burde vært undersøkt med metall-detektor, og når vi får råd til en slik anskaffelse, tar vi gjerne turen en gang til.

Etterskrift:

NTB bragte den 9. juni en melding om saken, basert på det Haugeunds Avis har skrevet om hendelsen. Vi bringer det her i sin helhet:

En flyvende hest

Nok en gang er det snust opp uvanlige spor i bakken på Espevær i Bømlo. Et halvsirkelformet merke, som trolig er avsatt under frost i løpet av vinteren, ble nylig oppdaget på Åkerkvesletta, like ved det stedet der et stort, ovalt avtrykk ble funnet for et par år siden, skriver Haugeunds Avis.

Den gang ble den ene løsning klekket ut etter den andre på hvor avtrykket stammet fra. Entusiastiske UFO-interesserte utelukket ikke at det kunne dreie seg om en landing fra verdensrommet. Mer besindige ufologer var tilbøyelig til å være enige i botanikerens løsning: Heksering — en form for soppdannelse i jordbunnen.

Det nye spor er nå tatt i øyesyn av ufologer. Skal også dette avspises med mysterier nedenfra? Ekspertene fra Bergen mener at hvis det er snakk om besøk far oven, må det være et hesteskoformet luftfartøy. Men hvorfor ikke som tidligere — en hest som kan fly?

Kommentarer:

For det første: De såkalte besindige ufologer som holdt på botanikerens løsning: Heksering, har jeg ikke hørt om tidligere. Hvis de finnes, så må de ha blitt sørgelig skuffet. For nevnte botaniker måtte — etter besøk på Espevær — innrømme at dette ikke var heksering!

For det andre: NTB, husker ikke lenger at de sendte ut melding 21. mai 1976, basert på statskonsulent i plantevern: Kåre Årsvolls bekreftelse på at avtrykket på Espevær ikke hadde noen forbindelse med soppdannelse.

At NTBs medarbeider i fantasien kan tenke seg at »Pegasus« har landet på Espevær, —

er fra et ufologisk synspunkt interessant. Da kan det jo ikke stå så dårlig til med oss, som enkelte vil ha det til!

Folk fra NUFOC var på stedet 24. juli og

1. august, men det eneste de fant var at mosen der avtrykkene hadde vært, var grå-hvit. Noen annen forandring på vegetasjonen omkring var ikke å se. *Finn W. Kalvik*

Dambråten v/ Hagaltjern.

Kraftig lys landet og avsatte brennemerke

»Lyset var fryktelig skarpt, — så skarpt, at det var umulig å åpne øynene helt og se rett mot det. Kona så det først, og sammen så vi den lysende kula over tretoppene. Den gikk mot venstre og kom nærmere før den landet på engen, omtrent 40 meter fra huset. Der ble den borte. Det var omtrent som å slå av en parafinlampe, og da jeg kom ut var der ingenting å se. Dagen etter så jeg avtrykket i gresset og brennemerke på bakken. Jeg er nå 72 år, men har aldri sett maken.»

Det er Georg Teige, som på denne måten forteller om en opplevelse han og kona hadde ved ett-tiden natt til lørdag d. 29. juli 1978. Teige sier bare at det var en ting. — Mer tør han ikke si.

Han meldte fra til avisen: DT og BB, fordi det tidligere har vært skrevet meget om ring-er i gresset.

På engen hos ekteparet ble det avsatt en ring natt til lørdag. Diameteren er omkring 40 cm og rundt halve sirkelen er gresset brent. »Det var meget dugg og det må være årsaken til at det ikke tok fyr« mener ekteparet.

Det var kona som våknet først av det kraftige lyset. Hun vekket mannen, som avfeide det med at »det er bare månen«. Han forandret snart mening, og etter å ha forsøkt å se mot lyset, fikk han på seg klærne og løp ut i en fart for å forsøke å finne på landingsplassen. Det var det inte.

Mens lyset stod på var det blick stille. Ekteparet Teige tør såvidt å nevne ordet »UFO«, men vet ikke egentlig hva de skal tro om episoden.

Tilleggsopplysninger

fra Forsknings-seksjonen

Hans frue våknet plutselig ved ett-tiden natt til lørdag, hun vet ikke hvorfor, da dette er

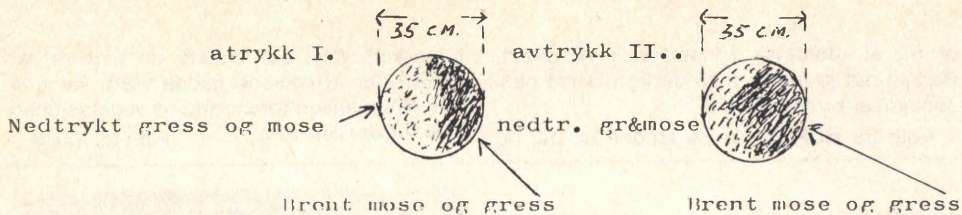
Den lysende gjenstanden avsatte brennemerke på engen, slår Georg Teige fast.

en tid på døgnet da hun pleier å sove som en sten.

Hun stod opp, gikk ut på kjøkkenet og så der at hele kjøkkenet samt hele gårdsplassen var flombelyst. Hun ropte så på sin mann og fortalte at det var et fryktelig sterkt lys over gårdsplassen. Fruen beskriver lyset som en stor bil-lykt og tror det muligens også var antydning til et rødskjær i lyset utenom det intenst hvite.

Da hun først fikk øye på objektet stod det, — eller beveget seg med en »syklists fart« fra NØ til NV, det passerte også bak noen trær, avstanden til det ene vitnet var nå kanskje 60—70 meter.

Da mannen kom til, kom objektet fra NV i jevn bane mot huset, som om det siktet på dette, og farten ble redusert gradvis. — Lyset var nå hele tiden konstant til det stod ca. 1½ meter over bakken i en avstand av ca. 25 meter fra huset; da avtok lyset i styrke, (som

når man skrur ned en parafinlampe, — var vitnenes uttrykk).

Deretter landet objektet på bakken, og idet det traff bakken tonet lyset ned, så gjorde det et hopp som en fjær, samtidig som det hoppet glødet det og landet nok en gang 6 meter nærmere huset.

Nå løp mannen ut — ca. 5 sek. etter hoppet — for å se hva dette kunne være, men der var det ingenting å se.

Neste morgen gikk de begge ut for å se om de kunne oppdage noen merker etter objektet. Og ganske riktig, — to sirkler på ca. 35 cm i diameter var svidd ned i den mosete og gressbevokste bakken. Vitnene bemerket at avtrykkene hadde en oljelignende lukt, men dette avtok etter som tiden gikk.

Avtrykkene hadde ingen klare/rene konturer, da det antagelig ikke ble stående så lenge på hvert sted selv om det hadde en voldsom varmeutvikling. De kan ikke beskrive formen på objektet, da de var fullstendig blendet under observasjonen, men de antar at formen var rund, samt at objektet hadde en diameter på ca. 40 cm, noe som stemmer overens med avtrykkene.

Georg legger til at objektet hadde en myk landing, og at det virket som om objektet hele tiden var under kontroll, p.g.a. den bevisste adferden. Det var overhodet ingen lyd å høre under observasjonen. På spørsmål om de hadde noe ubehag under hendelsen, svarte Georg at han bare ble nysgjerrig, men kona var utrygg. De hadde en hund på gården, men denne reagerte ikke på hendelsen.

NUFOCs Forsknings-seksjon kom til stedet mandag 31. juli og tok fotos, jordprøver og målinger etc.

Hendelsen er ikke meldt fra til off. myndigheter.

Målinger av prøver den 1. august med geigertæller og metall-detektor gav negativt resultat. — målinger med geigertæller på åstedet den 2. august var også negativt.

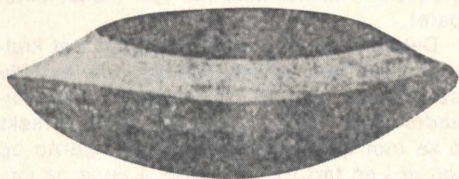
Ukjente luftfartøyer over Bergen

Det er søndag morgen (28. jan. 79) og klokken er 04.55. Wenche Eilertsen, som bor med sin familie i et av de eldre husene på Nordnes, er oppe for å holde varmen i ovnen vedlike.

Hun forteller: *»Det var bare en tilfeldighet at jeg så ut vinduet, nærmest for om jeg kunne se katten vår som ikke var kommet i hus for natten. Det var ganske klart vær med en og annen skydott i omegnen, og da jeg titter ut, får jeg øye på en formasjon med tallerkenformete gjenstander som kom svevende over himmelen fra nordøst mot nordvest. Hver av gjenstandene hadde et gulaktig lys som gikk tvers over »skroget«. Først i formasjonen et enslig objekt, så kom det 5—6 stykker samlet et stykke bak.*

Hastigheten var lav, og det var høyden også, og de ble borte bak hustakene etter ca. 10 sekunder.

Det var svak østlig bris og én minusgrad. Månen var ikke oppe. Det skal bemerkes at lysene fra UFOene var såpass sterke at de opplste hverandre og var derfor lett å betrakte den korte stunden de var synlig.»

Forstørret tegning av en av de mystiske luftfartøyer over Bergen.

Anm.: Grunnet det tidlige tidspunkt — klokken fem om morgenen, har det ikke vært mulig å finne andre vitner til hendelsen.

Undertegnede har hatt intervju med observatøren, og finner ingen grunn til å betvile hennes beretning.

Red.

En »mænd i sort«-sag undersøges — og vindes!

Af Allan Hendry:

2. del

Vidnet skræmmer »Mændene i Sort« (MIB).

I løbet af den næste uge forsøgte jeg på at kontrollere det besøg, ægteparret Thomas — den ene af dem eller dem begge to — skulle have aflagt på Nellis Air Force basen. En sympatisk sergent Speights i Nellis' informationskontor oplyste, at alle civile besøgende på basen skulle indskrive sig, oplyse nummeret på deres førerbevis og desuden bære passer-seddel, som skulle leveres tilbage ved udgangen. Serganten kontrollerede gæstebogen for hele anden halvdel af måneden for mig og oplyste, at der var ingen bemærkninger om noget besøg hverken af Ray eller Cathy Thomas. Denne mangel på bevis kunne selvfølgelig være i overensstemmelse med et forsøg på fra luftvåbenets side at skjule en »rigtig« chikane af ægteparret Thomas. Yderligere samtaler med Ray afslørede, at de fik truende telefonopkald om natten, der advarede dem mod at samarbejde med CUFOS. Dette kulminerede i et 3. besøg af Painter og ledsager. I henhold til mine anbefalinger insisterede Ray nu på at se deres ID-kort mere omhyggeligt, (således, at han kunne ringe til deres overordnede officerer, ikke på et nummer, de evt. måtte give ham, men på den påståede bases *rigtige* telefonnummer). De påstod meget høfligt, at det behøvede de virkelig ikke, deres tilstedeværelse var god nok. De udtrykte kendskab til Hyneks besøg hos Thomas, hvilket uvilkårligt rejste spørgsmålet om telefonaflytning (eller som nogen ville påstå: tankelæsning). Ray spurgte dem, hvorfor de havde forlangt at få hundens lig udleveret. Painter svarede, at de ønskede at kontrollere »ufordusete bivirkninger«. Dette synes at indebære, at »UFOet« *tilhørte* luftvåbenet, hvis vi forudsætter, at dyrlægen virkelig havde telefoneret til luftvåbenet. På den anden side, hvorfor kunne de ikke udføre kontrollerede hemmelige eksperimenter inden for ba-

sens område i stedet for at plage to civile borgere? Ray påstod, at han havde gjort noget, der var uden fortilfælde i annalerne om »MIB«-trusler: Han trak sin revolver, sigtede på *dem* og beordrede dem til at blive stående, mens han tilkaldte politiet. »Mændene i Sort« (the MIB) vendte om og begyndte at løbe. Thomas langede ud efter Painter og ramte ham med sin knyttede hånd. »Officeren« så overrasket ud, fortalte Ray, men var tilsyneladende ikke det mindste berørt af slaget, selv om Ray påstod, at han havde slået huden af knoerne, da han ramte ham. Mændene fortsatte deres flugt.

Hvis disse gentagne besøg af »Mændene i Sort« (»MIB«) virkelig fandt sted, ville dette være en ideel sag at afprøve Jacques Vallee's ideer på. Disse går ud på, at UFO-aktiviteterne skulle være en slags »kontrolsystemer«, hvori hændelser som sidde finder sted med henblik på social manipulation. Vallee's fremgangsmåde ville i så fald være at prøve at lære mere om UFO-problemet ved til gengæld at *manipulere med dette* og så se, hvad der ville ske. I den foreliggende sag skulle det gøres på den måde, at man fik ægteparret Thomas til at åbent at trodse advarslerne om ikke at undersøge sagen nærmere . . . f.eks. ved at fortælle det til aviserne. Så skulle vi roligt kunne forudse, at Painter dukkede op (han havde efterhånden truet mere end han havde handlet) . . . og så kunne vi slå ham oven i hovedet og binde ham, går jeg ud fra.

Det var på dette tidspunkt, at en sagfører i Bloomington, Indiana, tilbød Ray og Cathy Thomas juridisk hjælp mod blot at få sine udgifter betalt. Efter at have gennemset de oplysninger, vi på daværende tidspunkt havde samlet, kom sagføreren til den sikre konklusion, at ægteparret Thomas havde været ude for alvorlig chikane fra myndighederne,

og han ønskede at forsvare dem mod luftvåbenets stab, så de ikke skulle skille sig af med hundens lig (såfremt de ikke allerede havde gjort det). Det primære for sagføreren var at få oplyst dyrlægens navn og så fortsætte fra ham til de folk ved luftvåbenet, som dyrlægen påstod, han havde talt med.

Truslen bliver til virkelighed

Så skete det, jeg frygtede mest: de lokale nyhedsmedier fik fat i historien og henvendte sig til ægteparret Thomas for at få enkeltheder, så de kunne skrive om dem. Jeg telefonerede til Ray Thomas for at finde ud af, hvorledes Skip Denoff fra bladet Las Vegas REVIEW JOURNAL kunne være kommet på sporet. Ray svarede vrangt, at det havde han ingen idé om. Han understegede, at han havde ikke noget ønske om publicity, for han havde ikke noget at vinde ved den. Faktisk var han bange for at miste sit job.

Men allerede den næste dag, fredag den 9. juni, havde Ray mistet sit job, inden der i det hele taget havde været skrevet noget om UFO-hændelsen. I henhold til Ray's chef der, hvor han var ansat som vagtmand, havde Ray (som kun havde haft stillingen i 2 uger) tilsyneladende telefoneret og sagt, at hans vogn var stjålet, og at han ikke ville komme på arbejde. Næste dag ringede en kvinde, som sagde, hun var Cathy Thomas, og som fortalte, at hendes mand ikke ville komme på arbejde, fordi han var fuld og »havde til hensigt at tage livet af sig« (!)

Med eet syntes CUFOS's videnskabelige medarbejders oprindelige idé, nemlig at det alt sammen var en eller anden mærkelig form for psykologisk krigsførelse, at være den eneste logiske forklaring på hele sagen. Hvorfor skulle en kone ved sine fulde fem telefonere til mandens chef og fortælle uhyrligheder, som garanteret ville medføre hans afsked? Man foreslog her, at Ray var blevet forvirret over, at hans vogn var blevet stjålet, mens en kvinde i MIB-gruppen havde udgivet sig for Mrs. Thomas for at være sikker på, at Ray blev afskediget. Når man dertil lægger den tilsigtede ophidselse ved den uønskede publicity, syntes det helt klart, at

truslen fra »Luftvåbenets officerer« nu blev bragt til udførelse, og at hele sagen pludselig kom til at virke dødsens alvorlig. I tilslutning til denne beretning vil det faktisk komme til, at Ray virkelig bliver afhentet og arresteret . . . men ikke af de grunde, som MIB skulle have truet med.

Opklaringen

Tingene begyndte hurtigt at falde fra hinanden, da jeg satte mig i forbindelse med reporteren, som viste sig at blive én af mine bedste informationskilder. Han afslørede, at han havde hørt om sagen, da han blev kontakket af en Mr. Brad Steele, som påstod at være en ven af ægteparret Thomas. Steele gav reporteren et resumé af sagen, og foreslog ham at sætte sig i forbindelse med Ray for at få flere detaljer. Mærkeligt nok påstod Steele, at han ikke kendte sine »venners« (Ray's) telefonnummer, men han opgav sit eget.

Jeg genkendte det øjeblikkeligt som ægteparret Thomas's telefonnummer! Jeg havde jo faktisk brugt det temmelig mange gange på det tidspunkt. Jeg fortalte Ray, »at jeg havde fundet ud af«, hvorledes hans historie var blevet kendt af pressen. Han påstod, at han også havde hørt fra sin ven Steele, at denne var kilde til reporterens viden. Han kunne ikke gøre rede for reporterens påstand om, at Ray villigt havde fortalt ham hele historien i telefonen. En anden lækkerbidsken, som reporteren havde meddelt: Da Ray påstod, at hans vogn var blevet stjålet, checkede man hos politiet, som ikke havde modtaget nogen anmeldelse fra Thomas en hel dag efter hans samtale med sin chef. En kontaktmand ringede til Ray Thomas. Han identificerede sig ikke, men påstod, at han ringede fra politiet og sagde, at han forstod, Thomas's vogn var blevet stjålet. Thomas benægtede dette.

Da jeg var nysgerrig efter at vide, om Ray fortalte sandheden, når han fremhævede, at han ønskede at undgå publicity, bad jeg en medarbejder telefonere til Ray og sige, at han var journalist fra AP (Associated Press) i Washington. Han forklarede, at han havde fået et tip om historiens forløb af »deres mand« i Las Vegas og opfordrede Ray til at give ham oplysninger om detaljerne. Ray gjor-

de dette — fuldt og helt — i en telefonsamtale, som blev optaget på bånd og varede over en halv time. Han påstod oven i købet, at vor sagfører vidste, hvem dyrlægen var! Ray var således overhovedet ikke afvisende over for personlig publicity, således som han havde påstået.

Netop som sagen så allermest gusten ud, strammede Ray den pludselig op. Den sagfører, der havde tilbudt sin hjælp, talte med Ray i telefonen og fortalte ham, at han ville hjælpe Ray, HVIS — og kun hvis — Ray lovede at tage ham med til dyrlægen. Det lovede Ray, og der blev bestilt flybilletter til sagføreren. Hvad der egentlig ville ske med sagen, var der ingen, der turde spå om på det tidspunkt.

Op pludselig som ved et belejligt trylleslag påstod Ray, at hans lejlighed var blevet gennemsoget åbenbart som et praj til ham om ikke at gå videre med nogen som helst form for undersøgelse.

Han understregede nu også, at *nu* kunne han ikke mere udholde denne form for overgreb. Han foretrak ikke at møde sagføreren og ønskede at holde op og ikke være med mere. Jeg var imidlertid velkommen til at ringe til ham i fremtiden.

Imidlertid var det Cathy, som *ringede til os* i stedet for.

Kort efter at have meddelt sin endelige beslutning om at trække sig ud af sagen, blev Ray arresteret, anklaget for at have kørt i spirituspåvirket tilstand. Cathy ville gerne høre, om den sagfører, vi havde tænkt at stille til rådighed, evt. ville kunne påtage sig forsvaret. Et opkald til politistationen opklarede, at dette næppe ville blive nødvendigt; Ray var tilbageholdt, fordi han havde undladt at betale 400 Dollars, som han endnu skyldte i bøder for 2 tidligere sager. Han ville blive frigivet, så snart dette beløb blev betalt. Vi forklarede Cathy, at vi havde den opfattelse, at hun faktisk hele tiden havde ønsket en lejlighed til at drøfte hele sagen med os, uden at Ray var til stede. Faktisk havde hverken Hynek eller jeg nogen idé om, hvorvidt dette skulle være tilfældet, men vi forsøgte . . . og det lykkedes.

Dr. Hynek forelagde hende en lang række af de selvmodsigelser, som indtil nu havde hobet sig op og opfordrede hende til at

spille ærligt spil over for os. Cathy påstod, at hun kun var gået ind på at støtte sin mand på følgende punkter (*), fordi hun var bange for at blive uvenner med ham:

* MIB (Mændene i Sort) fra Air Force basen: *der havde ikke fundet* sådanne besøg sted, og lejligheden var heller ikke blevet ransaget. Cathy følte, at Rays motiv for at fortælle sådanne historier, der i høj grad overraskede hende, var at gøre sig selv bemærket.

* Nellis Air Force base: *Ingen* at dem (ægteparret) havde aflagt besøg der. Selv journalisten satte sig i forbindelse med sine egne 5 kontakter i PR-kontoret og fortalte dem, at hvis der foregik hemmeligheder, skulle han nok lade være »med at brænde dem af«. Alle nægtede, at der var noget på færde.

* Brad Steele: Cathy afslørede, at »Brad Steele« var et navn, hendes mand tidligere havde brugt for at få informationer over telefonen. Med andre ord, Ray planlagde at sikre sin egen publicity i håb om, at ingen ville opdage noget.

* Dyrlægen: Hunden havde aldrig tidligere været hos dyrlæge. Da hunden døde *dagen efter* UFO-oplevelsen (i henhold til Cathy), fjernede Ray den, idet han fortalte hende, at han havde bragt den til en dyrlæge. Nu tror hun egentlig ikke, han gjorde det.

* Overraskende nok *var det Cathy*, som telefonerede til Rays chef og sagde de ting, hun sagde. Selv om det vel nok var en fejlurdering fra hendes side, var det hendes måde at forsøge på at få bragt orden i den *falske* historie, som Ray havde givet om den »stjalne« vogn. Chefen fyrede Ray af rent arbejds-mæssige grunde. Ray forsøgte på at påstå, at han var blevet afskediget, fordi reporteren blev ved med at ringe til ham om UFOet på arbejdet. Reporteren sagde, at den eneste gang, han havde ringet til Rays arbejdsplads var, da han telefonerede til chefen, *efter* at Ray var blevet fyret.

Faktisk påstod Cathy Thomas, at INGEN af hændelserne, så vidt hun vidste, havde fundet sted, således som refereret . . . UND-TAGEN den egentlige UFO-observation og hundens påfølgende død.

Dette var — og er stadig — det eneste, der bliver tilbage af hele denne rodede historie. Her var Mrs. Thomas villig til at ind-

rømme, at alt lige fra MIB'erne (Mændene i Sort) og fremefter var fup. Men hun påstod stadig væk, at hun ikke løj, i det mindste ikke om det egentlige UFO, digitalurene, »TLK« og alt det. Hvis dette ikke havde fundet sted, hvorfor skulle hun så holde fast ved denne sidste del af historien? Ved at høre båndet med hendes samtale igen, afsløredes det, at hun lød pokers overbevisende.

Når dette er sagt, må man dog også bemærke, at hun havde opført sig så troværdigt, da hun (ledsaget af sin mand) overfor mig havde påstået, at de ikke havde løjet om alle *de andre* tildragelser i forbindelse med observationen. Desuden kunne et økonomisk motiv tilskrives Cathy — omend et lille: Med Ray i fængsel, bilen beslaglagt og ingen disponible kontanter for at få dem frigivet, telefonerede hun og spurgte, om hun måtte indløse dr. Hyneks Traveller check som et lån. Hvis det ikke var »at gå over grænsen«, såfremt checken ikke kunne indfries, ville hun havde Hynek til at skrive en ny check og sende den til hende. I stedet for familie og venner bad hun altså en relativt fremmed i Illinois. Som følge deraf kunne man måske påstå, at hun holdt fast ved UFO-observationen for at bevare vort engagement... og ressourcer... mens hendes mand var i fængsel. Den *væsentligste* grund til at jeg ikke kan stole på Cathys sanddrthed i forbindelse med den oprindelige observation er denne: Da vi ringede anden gang til den Disc Jockey, som Ray først havde rådført sig med, blev det opklaret, at Thomas' telefonopringning havde fundet sted kl. 1 om natten Las Vegas tid, og det foregriber tidspunktet for observationen med over to timer!! Disc Jockeyen var sikker med hensyn til tidspunktet, fordi hans show startede ved midnat. Hvordan kunne Cathy redegøre for denne uoverensstemmelse? Hun forsøgte at påstå, at *denne* telefonopringning var foretaget af Ray på basis af EN ANDEN UFO-OBSERVATION, de havde haft, FØR den, de havde efter telefonsamtalen! Og det til trods for, at hun ikke i alle de timer, dage og uger, hvor jeg havde været i telefonisk forbindelse med dem, og Hynek havde mødt dem personligt — aldrig havde følt sig foranlediget til at nævne dette før nu midt i selvmodsigelserne. Men hvad

blev så dødsstødet? Jeg spurgte hende, hvordan de kunne telefonere til Disc Jockeyen kl. 1 om natten i Las Vegas, *når de på den tid skulle have været undervejs fra Alamo i Nevada*. Dette kunne hun simpelthen ikke svare på.

IUR fandt ud af en hel del mere om Ray og Cathy Thomas's personlige og indbyrdes forhold, men da det ikke har nogen tilknytning til sagen, har vi lovet ikke at offentliggøre det. Da imidlertid Ray selv gav sit navn og historien til aviserne, har han (de) dermed afstået fra enhver form for anonymitet.

Konklusioner og afsluttende bemærkninger

Som forfatteren Jerome Clark fremhævede i et af de senere numre af IUR, er der faktisk ikke gjort noget alvorligt forsøg på at undersøge MIB-aspektet inden for UFO-fænomenet. I denne specielle sag var vi i stand til at nå til en løsning... og det til en velgrundet løsning. Der er sikkert mange, der vil føle, at denne sag »faldt igennem« eller må afvises som »affald« med håbet om, at vi i fremtiden vil støde på en »rigtig« UFO-MIB-sag. Sådanne skuffelser skyldes udelukkende en forudfattet antagelse (eller et følelsesmæssigt ønske) om, at UFO-MIB-sager *forventes* at skyldes en rigtig fysisk tildragelse. Som regel har mere tvivlsomme løsninger på MIB-påstande inkluderet »Air Force hemmeligholdelse«, UFO-naut indgriben/manipulation og »paranoide tvangsforestillinger«. Mens Ray Thomas's motiver for at komme med historien om MIB-besøgene ikke er helt klar, så er falskneriet ikke desto mindre indrømmet. Det ville selvfølgelig være et vildledende ræsonnement, hvis man lod denne enkelte hændelse gælde for alle andre MIB-tildragelser. Alt, hvad man med sikkerhed kan sige er, at denne sag viser, at falskneri faktisk er noget, man må tage højde for, når man i fremtiden skal bedømme MIB-rapporter. En sådan løsning savner spændingsmomentet vedrørende noget »ikke jordisk«, men den er tilfredsstillende. Der er selvfølgelig andre sider af denne sag, der er helt klare.

At der var flere vidner (hvilket normalt giver en sag højere »pålidelighedsværdi«, UFO-NYT red.) blev her modvejet af det samme for-

hold, hvorom professor Alvin Lawson har opkastet en teori: Tilstedeværelsen af en »dominerende talsmand« kan betyde »døden« for visse bortførelses-sager, hvor der har været mange vidner, og hvor der foretages regressions-hypnose.

Værdien af enhver undersøgelse af fysiske spor vil stadig være afhængig af ærligheden og akuratessen i vidnernes fremstilling. Vidnets påtagende oprigtighed tjente kun til at føre mig selv og dr. Hynek bag lyset vedrørende uoverensstemmelserne i sagen — indtil de blev for talrige til at kunne ignoreres. En mindre tilbunds gående undersøgelse af denne sag, en blot almindelig katalogisering af vidneudsagn (selv førstehånds) ville have resulteret i en urigtig konklusion.

Det korte af det lange synes at være, at den dybeste indsigt i UFOlogi antagelig ikke vil opstå fra en overfladisk, kollektiv betragtning af et stort antal sager — men af omhyggelig undersøgelse af enkelte observationer . . . og så en stor del held.

— og tænk, jeg havde sådan håbet at finde ud af, hvad »TLK« stod for . . .

IUR, International UFO Reporter, juli 78JKML

Oversætterens kommentar:

I et følgende nummer af IUR (Vol. 3 no. 9, sept. 1978) var der en hel del læserbreve aftrykt vedr. »MIB-sagen« i Las Vegas, ja faktisk har IUR fået flere læserbreve på denne artikel end på nogen anden! De fleste roser artiklen, et par få udtrykker misbilligelse. En læser fra Miami kommer med en interessant oplysning, nemlig vedr. de tre bogstaver »TLK«. Han henviser til Hyneks bog: »The Hynek UFO-report« pp 209—10. og spørger: kan ægteparret Thomas have fået ideen fra Hyneks egen bog? eller kan der være tale om to observationer med parallelle detaljer??

Artiklen fra Hynek-bogen handler om en UFO-rapport fra 1966 fra Oklahoma, hvor tre bogstaver »TLA« optræder på siden af kuplen på et fartøj . . .

Fysiske påvirkninger fra UFOer

For nylig har BUFORA (British UFO Research Association) udsendt en rapport over deres projekt »Vehicle Interference Project«, der dækker en undersøgelse af UFO-observationer, hvori der er omtalt standsede bilmotorer og lignende fysiske effekter.

Rapporten indeholder et katalog over ca. 420 tilfælde fra hele verden i perioden 1945 til 1977. Hvert enkelt tilfælde er gengivet ved tidspunkt, sted, et kort resumé af hændelsen samt en kildeangivelse. Desuden indeholder rapporten en nærmere gennemgang af 2 tilfælde fra England.

Endelig har projektet resulteret i en liste over spørgsmål, der bør besvares, når man undersøger tilfælde, hvor en bilmotor er gået i stå under en UFO-observation.

Rapporten giver ikke svar på, hvorfor og hvordan et UFO kan påvirke en bil, men BUFORA oplister nogle mulige forklaringer, som man nok burde undersøge nærmere. Alt i alt er denne rapport et værktøj til ufo-

loger og andre, der er interesseret i at undersøge UFO-fænomenet nærmere, specielt med hensyn til fysiske og måske også fysiologiske effekter.

Kataloget er en uvurderlig hjælp, for hvem har ikke hørt mange beretninger om UFOer,

der har standset biler, slukket lys etc., men samtidigt manglet et overblik over, hvor mange tilfælde, der i realiteten er tale om. Dette overblik kan man få ved hjælp af kataloget. Dog er de enkelte tilfælde kun gengivet meget summarisk, hvorfor det ikke er nemt at se, om de alle har været underkastet en nøjere undersøgelse. Desuden er det mange forskellige UFO-organisationer verden over, der har bidraget til kataloget. Har der ikke været tale om et nært samarbejde imellem disse organisationer, bliver resultatet meget let et noget broget katalog. BUFORA pointerer da også selv i deres konklusion, at en del af tilfældene nok bør undersøges nærmere.

Der er derfor med dette katalog skabt et godt grundlag for et internationalt samarbejde mellem UFO-organisationer. Et samarbejde, hvor man kunne hjælpes om at opstille et bedre katalog over denne slags UFO-observationer. Når man så på denne

måde får dannet et mere harmonisk katalog, kan man starte en statistisk behandling og måske deraf få et bedre overblik over, hvilke fænomener der spiller ind, når bilmotorer går i stå under UFO-observationer.

For SUFOI er rapporten et vigtigt arbejdsredskab, idet Forskningsteknisk afdeling (FOTA) decideret arbejder med disse fysiske effekter. De spingsstationer, der er ved at blive opstillet, anvender bl.a. en detektor, der måler forandringer i det magnetiske felt. En af hypoteserne til forklaring af de fænomener, der ledsager UFOer, er jo, at de er omgivet af et kraftigt magnetfelt. Denne hypotese kan måske blive bekræftet ved hjælp af spingsstationerne, men man må nødvendigvis fortsætte med at indsamle beretninger fra øjenvidner for at underbygge spingsstationernes målinger. Det er derfor meget vigtigt at fortsætte det arbejde, BUFORA har startet.

/Hans Voigt

Teorier og Tanker

-bidrag fra læserne -

Rumskibe eller hvad?

(fortsat fra nr. 5/79)

Om de »andre dimensioner« fremkom Per Borggaard i sin artikel »Nogle jordnære forslag« i UFO-NYT 2/79 med nogle følelsesladede udtalelser med boomerangegenskaber. Hør her:

»Der findes blandt UFO-interesserede folk, der slynger om sig med fine ord (f.eks. materialisation og dematerialisation) uden at ane, hvad de betyder. Det værste ved dem er, at de selv tror, de siger noget klogt, selv om en analyse af begreberne afslører, at det drejer sig om smukt klingende meningsløshed.«

Her har Borggaard ramt alt og alle. Ingen glemte.

Forleden læste jeg følgende artikel om de »andre dimensioner«:

»Da dr. J. Allen Hynek i foråret 1977 holdt et foredrag for high school studenter, blev han spurgt om sin mening om den måde UFOerne farer igennem universet på. Hynek svarede, at han er af den mening, at UFOer kan overgå fra den ene dimension til den anden. Selv om den nutidige videnskab ikke kan præstere meget mere end at sende rumfartøjer (udelukkende) gennem det tredimensionale rum, tillader naturvidenskaben — i hvert fald teoretisk — eksistensen af et uendeligt antal dimensioner i rummet. Forskellige dimensioner — stadigvæk ifølge Hynek — griber ind i hinanden, overlapper hinanden og eksisterer sammen. Hynek sagde videre: »Der er millioner af stjerner, endog stjerner, der er milliarder af år ældre end vor, og det er i høj grad muligt, at der findes kulturer, der er millioner af år ældre end

den jordiske kultur. Ville det da være så mærkeligt, om de skulle have lært at »lege« sådan med rum og tid, at manipulere sådan med dem, at den måde, de gør det på, er fuldstændig ukendt for os?« Dr. Hynek har allerede i tidligere udtalelser og artikler peget på, at løsningen af UFO-problemet muligvis skulle søges i den retning.«

Borgaard siger om UFO-veteranerne i SUFOIs rækker, at de vist stort set er en flok »negative skeptikere«. Denne betegnelse ville jeg hæfte på Donald H. Menzel og Philip Klass, men bestemt ikke på SUFOIs UFO-veteraner.

Endvidere udtaler Per Borgaard i den omtalte artikel, at for hans (Borgaards) skyld må man forbinde UFOerne med hvad som helst, bare man kan bevise det. Det må da være en tanketorsk; for i samme øjeblik rigtigheden af en hypotese er bevist, er hypotesen jo blevet ophøjet til kendsgerning — og UFO-problemet er løst.

H. Ervig

UFOer og atomkrig

I min artikel »Vor holdning til UFO-problemet« i UFO-NYT 6/77 skrev jeg blandt andet: »Hvis en eskadrille UFOer kunne blive årsag til, at »nogen« trykkede på den røde knap, der øjeblikkeligt ville sætte det store krigsmaskineri i gang, burde UFO-problemet ellers nok have forsvarsmagtens bevågenhed.«

Senere har tidsskriftet International UFO Reporter (organ for The Center for UFO Studies med dr. J. Allen Hynek som direktør) bragt en notits, hvoraf fremgik, at der i et skrift, udgivet af The U.S. Arms Control and Disarmament Agency, findes et kapitel med benævnelsen »Aftale om forholdsregler til at mindske risikoen for udbrud af atomkrig mellem U.S.A. og Sovjetunionen.«

Dette kapitel omtaler risiko for udbrud af atomkrig på grund af uheld, blandt andet ved varslingsystemernes opdagelse af »uidentificerede objekter«. Aftalen blev underskrevet i Washington den 30. september 1971.

H. Ervig

Fremmed rumskib i bane om Jorden?

Efteråret igennem har der med mellemrum i pressen figureret sensationelle meldinger om, at et ikke-jordisk rumskib skulle svæve rundt i bane om Jorden i beskadiget tilstand.

Oplysningerne stammer iflg. meddelelserne i pressen fra russiske videnskabsmænd. En af de lidt mere detaljerede beretninger findes i det engelske blad »REVEILLE« den 27. juli 1979. I en lettere redigeret form findes en del af disse oplysninger også i en artikel i Søndags-Aktuelt den 16. september 1979. Som en forhåndsorientering for læserne bringer vi i dette nr. af UFO-NYT et sammendrag af de vigtigste oplysninger om sagen. Vi er i gang med at indhente kommentarer til oplysningerne, ligesom vi undersøger kil-

derne nøjere. Vi vil derfor i løbet af kort tid vende tilbage med nye oplysninger om denne sag.

Den russiske astrofysiker, professor Sergei Boshich, udtaler, at han er overbevist om, at et beskadiget rumskib fra en anden planet er i kredsløbsbane om Jorden. Ydermere mener han, at der i rumskibet befinder sig væsener fra andre kloder.

Allerede i begyndelsen af tresserne opdagede russerne »rumskibet«, der er i en bane om Jorden i en højde af 1.240 miles.

»Jeg er ikke i tvivl om, at vi har med resterne af et stort rumskib at gøre,« siger Moskva-fysikeren, dr. Vladimir Azhazha. »Det

må indeholde hemmeligheder, som vi end ikke har drømt om, og det er sandsynligt, at ligene af rumskibsbesætningen stadig væk er om bord.«

De russiske forskeres sensationelle udtalelser er baseret på, at man har opdaget 10 objekter, der cirkler omkring Jorden. De to største objekter måler 100 meter i diameter.

Ved en nøjere computeranalyse af baneelementerne er man nået frem til, at alle objekterne tilsyneladende stammer fra en større genstand, der eksploderede den 18. december 1955.

Russerne afviser, at der skulle være tale om et meteor, der er eksploderet og resterne derefter gået i kredsløb omkring Jorden. Endvidere henviser man til, at de første jordiske satellitter først blev opsendt to år senere.

Dr. Azhazha tilføjer: »Alle de oplysninger, vi har samlet gennem det seneste tiår, taler for, at der er tale om et bemanded fremmed rumskib, ødelagt af en teknisk fejl.«

Tilsyneladende bakkes de russiske udtalelser op af en artikel fra 1969, skrevet af astronomen John Bagby, der i det videnskabelige tidsskrift »Icarus« siger, at Jorden i det mindste har 10 små naturlige måner, der stammer fra et større legeme. Også Bagby kommer frem til den samme dato, nemlig 18. december 1955.

I det engelske blad »Reveille«'s artikel om de russiske forskeres opdagelser findes også en del kommentarer fra forskellig side. Blandt andet nævnes muligheden af at hente dele af et af objekterne ned til Jorden ved hjælp af den amerikanske Space Shuttle. Dette er dog vist foreløbig spekulationer, som man ikke skal gøre sig håb om at få realiseret inden for en overskuelig fremtid.

Den mest nøgterne kommentar til disse sensationelle beretninger kommer fra Desmond King-Hele fra Royal Aircraft Establishment på Farnborough i England, som SUFOI i øvrigt flere gange har været i kontakt med ang. satellitundergange over skandinavisk område.

Til hele sagen siger King-Hele: »Som amerikanerne vil vi være meget interesserede i at se nærmere på dette, såfremt russerne giver nærmere oplysninger om sagen. Der er man-

ge satellitstumper i bane om Jorden, hver med sit katalog-nummer. Og vi ville være meget interesserede i at få oplyst katalognummeret på dette »rumskibsvrag«. Såfremt »rumskibet« er så stort, som det hævdes, ville det være en smal sag at spore det. Men vi vil være meget interesserede i at se nærmere på en fuldstændig videnskabelig rapport om denne sag.«

Vi deler i SUFOI også Desmond King-Hele's skepsis, men finder oplysningerne så interessante, at de nok er en nærmere undersøgelse værd.

Ole Henningsen

»Det overvældende lys«

Zinkografi udført af grafikerens
SVEN AAGE VOIGT

Sælges som dobbelte kort i formatet
107 x 155 mm.

PRIS for 5 stk. med kuverter

12,00 kr. + forsendelse

Motivet kan også fås i originalgrafik i
formatet 18 x 21,5 cm.

PRIS 50,00 kr./stk. + forsendelse.

Kun i begrænset oplag!

Bestilling sker lettest ved indbetaling af
beløbet + kr. 5,00 (ekspedition/porto)
til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6,
2820 Gentofte. — Skriv venligst på mod-
tagerdelen af girokuponen, hvad De øns-
ker.

*Per Andersen, Peter A. Hansen
og Flemming Ahrenkiel
ses her under en pause i arbejdet
ved repræsentantskabsmødet
i september i år.*

Vi præsenterer:

SUFOIs nye ledelse

Som nævnt i lederen her i bladet har SUFOI fået ny ledelse. Flemming Ahrenkiel fortsætter som formand, og Per Andersen og Peter A. Hansen arbejder nu som næstformænd, og fortsætter desuden deres sædvanlige arbejde i foreningen. Vi benytter chancen til her at præsentere de tre, og vi vil senere fortsætte præsentationen af repræsentantskabets medlemmer.

Peter A. Hansen (34) er »i det civile liv« lærer. Han underviser i sprog, samfundsfag og naturhistoriske fag. En tilfældighed fik ham til at interessere sig for UFOer. Som 15-årig så han en dag en UFO-bog i vinduet hos en boghandler, og emnet fængede efter læsning af bogen. Dette førte til at han kom med i den nu opløste Hellerup UFO Klub, og som foredragsholder har PAH været med til at vække interessen for UFOer hos mange, heriblandt flere af SUFOIs repræsentantskabsmedlemmer. I SUFOI ledede PAH en tid PR-gruppen, som fungerede som en slags oplæringsgruppe for nye interesserede. Her kunne man komme til at snuse til UFO-arbejdet, for senere at finde sin rette plads. Blandt andet på grund af mangel på tid måtte arbejdet i denne gruppe høre op på trods af meget fine resultater, men PAH arbejder fortsat med SUFOIs informationsvirksomhed. Det skal ikke forstås sådan, at han besvarer spørgsmål om alt om UFOer

(det gør han også); informationsafdelingen planlægger foredrag, annoncering, kontakt til pressen og til skolerne, og lignende. UFO-NYT spurgte Peter om, hvad han anser SUFOIs opgave for at være: Vi skal fremskaffe et videnskabeligt velfunderet grundmateriale, som skal bevise, »at der er noget om snakken«. Endnu har vi kun kunnet sandsynliggøre, at der findes UFOer. De skudsikre beviser i form af uigennemskydelige rapporter mangler, og derfor skal vi stadig forbedre rapportindsamlingen, derfor skal vi have områdeledere og alarmcentral, og derfor skal vi oplyse befolkningen om, at vi eksisterer. Jeg venter ikke, at vi kan forske mere dybtgående i UFO-fænomenerne; det må vi lade videnskabsmændene om, når den tid kommer. Jeg venter en opklaring af i hvert fald nogle af UFO-fænomenerne i min tid — det er derfor, jeg overhovedet beskæftiger mig med dem.

På spørgsmålet, hvorvidt han har nogen favoritteorier om UFOerne, svarer Peter A. Hansen: Jeg har tre, hvoraf den såkaldte rum-

skibshypotese efter min mening er den mindst sandsynlige. Mere sandsynligt kunne jeg forestille mig, at UFO-rapporterne kunne skyldes et endnu ukendt naturfænomen, eller måske ukendte sider af et kendt naturfænomen; men man må regne det for lige så sandsynligt, at mange UFO-observationer skyldes folks ønske om at gøre sig interessante, altså bevidst eller ubevidst fup. Især tror jeg mange ufonautrapporter skal henregnes til denne sidste gruppe.

Per Andersen (23) stillede vi de samme spørgsmål. Han har ikke nogen favoritteori til forklaring af UFO-fænomenerne — faktisk véd vi for lidt om fænomenerne til overhovedet at kunne have nogen teorier, mener han. SUFOIs målsætning på kort sigt skal derfor være at oplyse seriøst og at foretage en standardiseret dataindsamling med efterfølgende analyse af disse data (rapporterne), så godt vi formår. På længere sigt skal vi fremskaffe så meget materiale, at der vil kunne oprettes et statsligt UFO-forskningsprojekt i Danmark. Vi er ikke selv dygtige nok til at forske dybtgående, og vi har heller ikke de nødvendige økonomiske ressourcer til det. »Med en sådan forskning venter jeg, at mange af de rapporter, vi i dag ikke kan forklare, vil kunne forklares, mens nogle af de gamle rapporter stadig vil forblive uopklarede; og i takt med den større og større viden vil der sikkert altid komme nye rapporter, som ikke kan forklares i samtiden — jeg venter ikke at man nogen sinde vil kunne forklare alle UFO-rapporter!« Per fortæller videre, at hans interesse for UFOerne stammer fra en observation af noget, som senere viste sig at være en satellit. Observationen førte til, at han blev medlem af SUFOI, og senere fik han kontakt med medlemmer af SUFOIs repræsentantskab og blev opfordret til at træde ind i dette. Her arbejder han nu med Projekt UFO-Data, hvorunder alle SUFOIs rapporter bliver registreret til brug for elektronisk data-behandling (se i øvrigt annoncen for UFO-Data rapporten i dette nummer). Dette projekt tager det meste af Pers fritid — han er i øvrigt studerende ved Århus Universitet, med matematik og datalogi som fagområder — men der bliver

også tid til at følge med inden for andre af UFO-sagens områder. Specielt har parapsykologiske aspekter, og observatøernes psykologiske og sociologiske forhold hans interesse.

En af de personer, som dukkede op i forbindelse med Peter A. Hansens PR-gruppe, er SUFOIs formand igennem 4 år, Flemming Ahrenkiel (35 år, civilingeniør med kemisk analyse som arbejdsområde). Hans interesse for UFOerne daterer sig dog mange år tilbage, til 15-16 års alderen. Han var på et tidspunkt passiv tilhører til en større familiediskussion om UFOer og lånte senere nogle eksemplarer af UFO-NYT af et familiemedlem.

Indtil 1967, hvor PR-gruppen startede, var han almindelig UFO-NYT abonnent, og samme år var han med til at starte Virum UFO Gruppe.

Vi spurgte Flemming, hvad arbejdet som formand for SUFOI egentlig består af, og svaret kom prompte: Papir! Der er desværre ikke rigtig mulighed for at foretage tilbunds-gående analyser af UFOernes natur, når man sidder til op over begge ører i regnskaber og brevskriveri til SUFOIs kontakter i ind- og udland; men SUFOIs opgave som forening er jeg ikke i tvivl om: Vi skal finde ned til fakta, vi skal søge orden og mønstre i de oplysninger, vi henter ind, og vi skal have observatøernes indtryk fæstet på papiret så hurtigt som muligt, så der ikke sker erindringsforskydninger. UFO-sagen er jo lige så spændende som den bedste kriminalroman, og det, som holder min interesse ved lige, er tanken om de fantastiske perspektiver, som sagen indeholder. Jeg tror *ikke*, at ret mange af UFO-observationerne kan forklares som naturfænomener — det drejer sig snarere om en form for intelligent styret fænomen et eller andet sted fra. Jeg tør ikke sige, om der skulle være tale om rumskibe, men vi må holde alle muligheder åbne. Derfor er det også især kontaktberetningerne, som fascinerer mig. På én måde har vi her fænomenet helt tæt inde på livet af mennesker, og samtidig er netop kontaktberetningerne så tilpas selvmodsigende, at alle vore forsøg på en forklaring slår fejl.

For at foregribe det traditionelle spørgsmål: Ja, jeg har set UFO'er, men kun i form af nattelys, og det har ikke haft nogen betydning for min interesse for UFO-fænomenet.

Til sidst spurgte vi Flemming Ahrenkiel, om han som formand havde et ønske for foreningen, og han svarede: Ja! — bare vi dog havde en rig velynder, som en dag efterlod SUFOI 2 millioner kroner!!!

OJK

De læsere, som måtte ønske det, kan finde artikler af de tre ovennævnte på følgende sider i UFO-NYT, tilbage til 1977:

PA: 1977/21, 91, 187. • 1978/24, 73, 171, 239.
1979/6, 58, 80, 139, 170.

Fl.A.: 1977/3, 223. • 1978/12, 126, 227.
1979/183.

PAH: 1977/26, 86, 109, 170. • 1978/95, 201.
1979/23.

SUFOIs EDB/TEKNISKE FOND

Hvad bruges fondets penge til?

Når vi her i UFO-NYT beder læserne om at bidrage til vores EDB/Tekniske Fond, er det ikke bare for at opnå en økonomisk kapital på en bankbog. Det væsentligste formål med Fondets midler er en økonomisk investering i seriøs dansk UFO-forskning.

Af de penge, der indtil nu er brugt af Fondets kapital, er langt de fleste gået til vores forsknings-tekniske afdeling (FOTA). De har muliggjort indkøb af elektroniske komponenter til vores elektro-magnetiske detektor. Og selv om seriefremstillingen af denne detektor er blevet forsinket, vil den alligevel om et stykke tid kunne tilbydes læserne i et større kvantum. Pengene har også muliggjort indkøb af apparatur til de elektroniske sporingsstationer, SUFOI/FOTA har under opbygning.

Giver anstrengelserne resultater? Ja, absolut! Danmark er blandt verdens førende lande hvad angår elektroniske UFO-sporingsstationer, og også på området elektronisk databehandling af rapporter er vi langt fremme. Resultater er begyndt at komme: Årsopgørelser, rapporter, publikationer, udvikling af elektronisk udstyr. Og alt dette betyder, at

man i videnskabelige kredse er begyndt at fatte interesse for vores arbejde.

I international sammenhæng betragter man Danmark som et land med en fremskreden UFO-forskning. Dette kom bl.a. til udtryk på den nyligt afholdte internationale kongres i London, hvor SUFOI på flere forsknings-områder blev betragtet som banebryder!

Men de store væsentlige forskningsresultater kommer naturligvis ikke sådan med eet slag. Projekterne er forholdsvis unge, og det tager lang tid at bygge et forskningsapparat op — især når det er ulønnet fritidsarbejde, som må passes ind imellem alle de andre aktiviteter man har. Men vi er ikke i tvivl om, at vi er på rette spor!

Jeg vil hermed gerne opfordre alle til at bidrage til dette arbejde via en økonomisk støtte — f.eks. når abonnementet for 1980 alligevel skal fornyes. Alle, der bidrager til EDB/Tekniske Fond — hvadenten beløbet er stort eller lille — vil modtage et lille duplikat med titlen »Projekt UFODATA - resumé«. Og jeg vil ved denne lejlighed også gerne takke de mange, der allerede har støttet os på denne måde.

Til Fondet er indkommet

total pr. 15/11 79: kr. 8.677,60

Med velig hilsen
Per Andersen
Forskningsgruppen

Forfalsket UFO-foto fremsendt af en af vore læsere.

Kraftig forstørrelse (65 ×) af det forfalskede UFO-foto. (Photo-hoax).

Falsknerier - Photo-hoax

For nogen tid siden modtog jeg 4 negativer samt aftryk af, hvad der tilsyneladende var vaskeægte UFO-optagelser.

Vedlagt billederne var der dog et håndskrevet brev, der fortalte, at der var tale om et falskneri. Der var altså ikke tale om ægte optagelser, men om trickfotos.

Desværre var der intet navn eller en afsenderadresse anført, så jeg ved naturligvis ikke, hvem der har taget billederne.

Fotografen anførte selv i brevet, at billederne var lavet så godt, at de *ikke* kunne afsløres umiddelbart som svindel.

På vor efterlysning i forrige nr. af UFO-NYT på folk, der havde mørkekammer til rådighed samt ekspertise på fotoområdet, har vi nu fået reaktion fra nogle medlemmer, som vi glæder os meget til et samarbejde med fremover til glæde for SUFOIs øvrige medlemmer.

En af disse fotografer har lavet en analyse

af den fremsendte billedserie og har anført en forklaring på billederne.

Kære ukendte »UFO-fotograf«: Kom venligst ud af busken nu og skriv til mig snarest. Jeg er meget interesseret i at erfare, hvilken fremgangsmåde du har anvendt.

Det kan vi sikkert alle lære mere af.

Ole Henningsen

Meteoritterne — en Guds gave

Lige så kostbare for egypterne som Tut-Ankh-Amon's rigdomme

Ved Harry G. Johnson, Portland, Oregon.

For tre tusinde år siden var synet af meteoritter velkendt i det gamle Egypten, skønt de lysende, og sommetider buldrende spøgelses ikke kunne forklares rent videnskabeligt. — Efterhånden som disse længst forsvundne århundreder gik, fik man i datidens hellige templer samlet nogle få gådefulde og tilbedte, mærkeligt udseende sten, der var kommet ned fra himlen. De blev opbevaret af kongerigets præster og messetjenere. Der blev også fundet jernholdige meteoritter i ørkenen nu og da, og ifølge egyptologers fund, var dette den første kilde til et nyttigt metal, til brug for håndværkere. De kaldte det for »jernet fra himlen«. — I forhistorisk tid, fra tiden før år 3100 f.Kr. og frem til det XVIII Dynasti (1580—1314 f.Kr.) blev der tilvirket enkelte special-redskaber af meteorit-jern, hvoraf nogle i dag kan ses på museer. — Meteoritter, som var sjældne, synes at have været det gamle Egypten's eneste kilde til metallisk jern indtil det XIX Dynasti (1314—1200 f.Kr.), hvor man begyndte at importere tilvirket jern fra Vest-Asien. Langs med Nilen begyndte kunstig smeltning af jern efter det XXII Dynasti (950—730 f.Kr.) og fra det XXVI Dynasti (663—525 f.Kr.) og fremover, fandt der en omfattende primitiv form for smeltning af jern sted. Jern-meteoritter faldt i det gamle Egypten med den samme sjældne frekvens og blev fundet med omtrent samme hyppighed, som de i dag findes i USA, og i den øvrige del af verden. — De egyptiske hieroglyffer er indviklede og van-

skelige at forstå for folk fra de seneste århundreder. Mange af de tidligere inskriptioner er det stadig umuligt at tyde, men videnskabsmænd finder, i deres stræben efter at optræfle betydningen af de gamle mystiske meddelelser, at evnen til at forstå dem minder meget om tolkningen af rebus, tegnsprog for døve, eller de håndbevægelser, amerikanske indianere benytter ved samtale. De tidligste inskriptioner giver størst udbytte, hvis de læses og fortolkes mere løseligt og frit i stedet for pertentligt. Hellere betragte hele mønstret af tegn som en helhed, fremfor at gå i enkeltheder stykke for stykke. — Tydningen af symbolerne for »jernet fra himlen« (se illustrationen) er blevet særlig hjulpet på vej ved undersøgelser, der er gjort af Lanny Bell fra University of Pennsylvania og Barry Alpher ved Arizona State University. Kort fortalt, etymologien af denne billedfrase kan analyseres omtrent sådan: Der findes et menneskes fod, som er let kendelig. Bog-

Egyptisk hieroglyf for ordet: meteorit
(»Jernet fra himlen«)

stavet »D«, som er nedadvendt, repræsenterer en brønd fyldt med vand.

Diamanten, med dens glatte sider og skarpe kanter, er et symbol der kan henføres til arbejde med metal. De tre skrifttegn, der ledsager billedsymbolerne, kan læses som »b y«, eller på koptisk (de kristne egypteres sprog) som »B A«. Der synes således ikke at være nogen stykvis sammenhæng i dette gamle begreb. Det samlede mønster skal betyde »jernet fra himlen«.

Når folk har lejlighed til at se Tut-Ankh-Amon's skatte, der endnu i det tyvende århundrede er velbevarede, ses det, at meteoritterne danner et fælles bandede i historiens tre tusindårige periode frem til i dag.

På den unge konges tid var hans land allerede ældgammelt. Monumenter, bygninger og mindesmærker på stedet bar oplysninger om, hvad der her var hædet gennem mere end tre tusinde år. Jern var et af de mest nyttige og kostbare metaller. Det kunne anvendes til våben og værktøj, og til fremstilling af mange skønne ting. Op til Tut-Ankh-Amon's tid bestod den eneste kilde til metallet af »himplens jern«, og når meteoritter (Guds gave) blev skænket folket, var denne gave særlig eftertragtet, og blev opbevaret for tilbedelse og senere udnyttelse. I en periode på kun få århundreder før farao'erne, tilførtes jernet med karavaner fra Orienten. Snart efter blev hemmeligheden ved smeltning af jernet kendt, ligeledes via karavanerne, og på omtrent det tidspunkt, hvor Tut-Ankh-Amon blev stædt til hvile i sin tempel-grav, forlod han en nation, der nu var begyndt at fremstille sin egen jernbeholdning.

Meteor News
I.E. Bætter-Jensen

MEDLEMSMØDE i Aalborg

Kom og se film og lysbilleder om SUFOI og projekt UFODATAs deltagelse i international forskning — hør nyt om aktuelle observationer — mød din områdeleder og andre UFO-interesserede.

Tirsdag den 8. januar 1980
kl. 19.00

i Huset, Hasserrisgade, Aalborg

Gratis adgang — tag familie, venner og bekendte med!

— noter straks tid og sted!

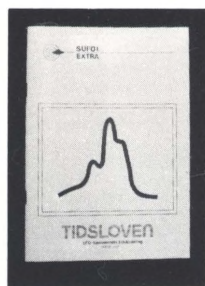
UFO

LISSABON: Portugisiske aviser har offentliggjort fotografier af, hvad de kaldte et mystisk uidentificeret flyvende objekt, som dukkede op over Lissabon ved solnedgang. Hundredevis af mennesker telefonerede til aviser og radiostationer med oplysninger om en orange, cigarformet, lysende genstand, der var synlig i omkring fem minutter. Den fløj med stigende hastighed fra syd mod nord før den forsvandt. (RB-Reuter)

Fyns Amts Avis
torsdag d. 30/11-78

UFO-materialer til ønskesedlen

- Synspunkter — Tre UFO-artikler.** Om UFOer og kuglelynn, rapportmaterialet og UFO-observatører. 60 sider, ill. Medlemspris kr. 25,80
- Per Andersen: Tidsloven.** Hidtil nyeste bog fra Sufoi.
Om UFO-fænomenernes tidsfordeling. 50 sider, ill. Pris kr. 15,00
- Ribera/Farriols: UFOs i Fokus.** Stærkt omdiskuterede observationer i Spanien — udløber af UMMO-sagen. 182 sider, ill.
Nær udsolgt. Gammel bogladepris 46,50. Medlemspris kr. 34,50
- Nærkontakt af tredje grad.** Original plakat fra storfilmene »Nærkontakt af tredje grad«. Et sjældent samleobjekt — eller en god gave til en ven. 80 x 120 cm. Fire farver. Pris kr. 27,40
- UFO-emblem.** Et elegant og diskret emblem i fornem guldsmedekvalitet. 26 mm bredt — med nål eller broche. Medlemspris kr. 26,50
- Debatbogen »UFO og Videnskaben«.** 6 fremtrædende amerikanske forskere går ind for fortsatte undersøgelser. 136 sider. **Nær udsolgt.**
Gammel bogladepris 29,75 SUFOU medlemspris kr. 22,60
- UFO-bånd nr. 1.** Kassetebånd med ca. 50 min. spilletid.
En lang række UFO-beretninger. Medlemspris kr. 25,65
- UFO-bånd nr. 2.** Kassetebånd med ca. 55 min. spilletid.
Hør Mårups egen beretning!
Udtalelser fra kendte danskere, m.m. SUFOU medlemspris kr. 22,65
- Klodernes kamp.** Kassetebånd med det originale radiohørespil af Orson Welles efter roman af H.G. Wells (engelsk-sproget). Pris kr. 25,00
- Ældre årgange af UFO-NYT**
Årgang 1972. 252 sider	Pris kun kr. 25,00
Årgang 1973, nr. 3, 4, 5 og 6	Pris kun kr. 30,00
Årgang 1974	UDSOLGT
Årgang 1975, nr. 3, 4, 5 og 6	Pris kun kr. 35,00
Årgang 1976, nr. 2, 3, 4, 5 og 6	Pris kun kr. 45,00
Årgang 1977. 264 sider	Pris kun kr. 60,00
Årgang 1978. 268 sider	Pris kun kr. 65,00

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet + kr. 5,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

Fra en af vore læsere har vi modtaget følgende artikel, som vi — i afventen på yderligere oplysninger — iler med at viderebringe i uændret form:

1½ times UFO-alarm over Ingolstadt

»Man kan ikke betvivle politiets iagttagelser«

Ukendte flyvende genstande blev natten til mandag (17/9, o.a.) iagttaget af adskillige personer — uafhængigt af hinanden — herunder mindst 10 politimænd. Det skete i området mellem Ingolstadt, Eichstätt og Weissenburg i Niederbayern (omtrent midtvejs mellem Nürnberg og München, o.a.) Beskrivelserne var klare: »De var meget store og kraftigt lysende, fløj hurtigt og uden motorlarm, mens de blinkede gult og rødt«. UFOerne var femkantede og blev først observeret flyvende i formation på 3 over Audi/NSU fabriksanlægget i Ingolstadt. En gæstearbejder alarmerede herfra politiet. Lidt senere dukkede de 3 UFOer op over Eichstätt og fløj derfra til Weissenburg-Pleinfeld, hvor de blev observeret af betjente i en radiopatrulje. Et af de flyvende fartøjer vendte tilbage til Ingolstadt, hvorfra de sidste observationsmeldinger kom. UFO-aktiviteten varede omkring 1½ time. Politiet havde straks rapporteret til NATO-flyvebasen Zell ved Neuburg a.d. Donau samt til den civile flyovervågning. Flyvevåbnet og flyovervågningen kunne dog ikke give nogen oplysninger, for radaren havde ikke kunnet opfange UFOerne. Observerende politifolk rapporterede, at en af de flyvende genstande havde holdt sig svævende på samme sted i ca. 500 meters højde og havde afgivet blinksignaler, før det med stor fart var fløjet bort. »Man kan ikke betvivle betjentenes iagttagelser«, hed det i Ingolstadt, »men om det har været et besøg af rummænd eller noget andet, kan vi dog ikke sige.«

Tiroler Tageszeitung, 19. sept. 79. IIOKj.

PS: Vi vil gerne endnu en gang opfordre vore læsere til at sende os de UFO-klip, de støder på i inden- og udenlandske aviser og blade (så vidt muligt altid påført kilde og dato). På forhånd tak!